

GmbH ກ, 'ມບ ລ ິ ສັດທ ິ' ບ ິ ກສາ GFA

- ການຢັ້ງຢືນ GFA -

ມາດຕະຖານຊື່ ວ ຄາວ ສ ະ າ ລ ິ ບ ຈ ື າ ຫ ັ ທ ິ' ບ ິ າ ລ ິ ມ ັ ຢ ຸ ິ ໃນ ສ ບ ບ ລ າ ວ

ສະບັບທ ິ 1.1 ວ ັ ທ ິ: 16.07.2015

- ຢ ຸ ິ ໃນ ຊ ິ ວ ງ ສ ິ ບ ຕ ິ' ບ ິ ບ ບ, ງ -

ໝາຍເຫດ:

ບ ັ ນ ດ າ ມ າ ດ ຕ າ ນ ຫ ຸ ິ າ ນ ິ ັ ດ ັ ຮ ັ ບ ກ າ ນ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ຂ ິ ັ ນ ດ ັ ວ ຍ ກ າ ນ ຮ ິ ວ ມ ມ ິ ຢ ິ າ ງ ໃ ກ ັ ຊ ິ ດ ກ ັ ບ ຜ ຸ ັ ຕ າ ງ ຫ ັ ທ ິ' ມ າ ຈ າ ກ ອ ິ ງ ກ າ ນ ກ ັ ມ ະ ບ າ ນ, ວ ິ ທ ະ ຢ າ ສ າ ດ ສ ິ ງ ຄ ິ ມ, ວ ິ ທ ະ ຢ າ ສ າ ດ ບ ິ າ ລ ິ, ກ າ ນ ວ າ ງ ແ ຜ ນ ບ ິ າ ລ ິ, ກ າ ນ ລ ິ າ ສ ັ ດ, ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ະ ສ ິ ກ ັ າ ແ ລ ະ ນ ິ ເ ວ ດ ວ ິ ທ ະ ຢ າ. ສ ິ ວ ນ ໃ ຫ ຍ ິ ແ ມ ິ ນ ໄ ດ ັ ອ ິ ງ ໃ ສ ິ ບ ັ ນ ດ າ ຫ ຸ ັ ກ ກ າ ນ ແ ລ ະ ມ າ ດ ຖ າ ນ ຂ ອ ງ FSC. ນ ອ ກ ຈ າ ກ ນ ັ ນ, ໃ ນ ບ ິ ອ ນ ທ ິ' ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ໄ ດ ັ, ພ ວ ກ ມ ັ ນ ກ ວ ມ ລ ວ ມ ເ ອ ິ າ ແ ນ ວ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ຫ ຸ ິ ບ າ ງ ພ າ ກ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ເ ອ ກ ະ ສ າ ນ ແ ລ ະ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ກ າ ນ ດ ັ ິ ງ ຕ ິ' ໄ ປ ນ ິ ັ ຄ ິ:

ຄ ັ າ ແ ນ ະ ນ ັ ຂ ອ ງ ITTO, ຜ ິ ນ ໄ ດ ັ ຮ ັ ບ ຂ ອ ງ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ິ ມ UNCED ຢ ຸ ຸ ທ ິ' ຮ ິ ໂ ອ ຸ ມ າ ດ ຖ າ ນ ແ ລ ະ ບ ິ ດ ແ ນ ະ ນ ັ ລ ະ ດ ບ ປ ະ ຕ ິ ບ ິ ດ ກ າ ນ ຂ ອ ງ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ິ ມ ລ ິ ດ ຖ ະ ມ ິ ນ ຕ ິ ກ ິ ບ ິ ວ ກ ັ ບ ກ າ ນ ບ ິ ກ ບ ັ ອ ງ ບ ິ າ ລ ິ ຢ ຸ ິ ໃ ນ ເ ອ ິ ຮ ິ ບ ທ ິ' ໄ ດ ັ ຈ ິ ດ ຂ ິ ັ ນ ຢ ຸ ິ ທ ິ' ເ ຮ ິ ລ ຊ ິ ນ ກ ິ (Helsinki) ແ ລ ະ ລ ິ ສ ບ ອ ນ (Lisbon), ແ ລ ະ ຄ ັ າ ຫ ັ ນ ແ ນ ະ ນ ັ ທ າ ງ ດ ັ າ ນ ສ ິ ງ ຄ ິ ມ ແ ລ ະ ສ ິ ິ ງ ແ ວ ດ ລ ັ ອ ມ ທ ິ' ທ າ ງ NGOs ສ າ ກ ິ ນ ເ ປ ັ ນ ຜ ຸ ັ ຮ ັ ດ ຂ ິ ັ ນ ມ າ.

--	--	--	--

ບົດນໍາ

ການຄຸ້ມຄອງບໍາລິເວນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (ອົງໃສ່ສະພາບຄວາມຮູ້ໃນປະຈຸບັນ) ປະກອບໄປດ້ວຍມາດຕະການບົກບັງ, ດູແລຮັກສາ ແລະນຳໃຊ້ບໍາລິເວນໂດຍທາງກົງ ແລະທາງອ້ອມເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດ ທີ່ເປັນການຮັບປະກັນເລື່ອງການອະນຸລັກພວກມັນຢ່າງຖາວອນ. ການຄຸ້ມຄອງບໍາລິເວນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເປັນການຮັກສາຄວາມຍືດຫຍຸ້ງ ແລະຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງທຳມະຊາດຂອງຮູບແບບຊີວິດຕ່າງໆທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ບໍາລິເວນຄ້ອຍບໍ່ບັນແປງໄປ ແລະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດກັບມະນຸດຜ່ານການດຳເນີນໜ້າທີ່ທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະວັດທະນະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.

ການຢັ້ງຢືນການຄຸ້ມຄອງບໍາລິເວນໜ້າຍຸຕິການປະເມີນຜົນຄຸ້ມຄອງ, ນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍາລິເວນຕົວຈິງທາງດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະການປະເມີນທົບກັບມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກ່າວມາ ແລະຮັບຮອງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດກ່ອນການປະເມີນຜົນຄຸ້ມຄອງ, ນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍາລິເວນ ແມ່ນການມີມາດຕະຖານທີ່ໃຊ້ເປັນພື້ນຖານ ແລະເຄື່ອງມືເພື່ອການປັບທົບການມີຂະບວນການມາດຕະຖານຢູ່ເພື່ອປະຕິບັດການປະເມີນຜົນ. ຂະບວນການແມ່ນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແລະໂປ່ງໃສເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ການຕັດສິນເລື່ອງມາດຖານຂອງການປະເມີນສໍາລັບບໍາລິເວນທີ່ຮັບການຄຸ້ມຄອງດື່ມນັ້ນແມ່ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ. ມາດຖານທີ່ວ່າໄປແມ່ນຢ່າງໜ້ອຍຈະຕ້ອງຖືກປັບໃຫ້ເຂົ້າພື້ນທີ່ບໍາລິເວນໃຫຍ່ຕ່າງໆຢູ່ໃນເຂດເສັ້ນຂະໜານເຂດຮ້ອນ ຊຸ່ມ, ເຂດໜາວ ແລະທາງຂົວໂລກເໜືອ. ບັນດາມາດຖານແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເພີ່ມຕົວດ້ວຍແທກທາງດ້ານປະລິມານ ແລະຄຸ້ມຄອງທີ່ສາມາດພິສູດໄດ້ນັ້ນໃສ່ຕື່ມ, ເຊິ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການກ່າວມາໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະທ້ອງຖິ່ນ. ຕົວວັດແທກເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະໄດ້ຖືກລວບລວມເຂົ້າຢູ່ໃນບັນຊີກວດກາສະເພາະຂອງແຕ່ລະປະເທດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກການກວດກາຢູ່ໃນຫ້ອງການ ແລະການກວດກາພາກສະໜາມ.

ການປະເມີນການຄຸ້ມຄອງບໍາລິເວນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຄົບຖ້ວນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສະພາບກອບວົກສະເພາະຂອງປະເທດໃນລະດັບປະເທດ ແລະລະດັບບໍລິຫານອື່ນໆ.

--	--	--	--

ສະຖານະການໃນແຕ່ລະລະດັບມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຄຸ້ມຄອງ
ບໍ່ໄດ້ມີໄດ້ມີກົດລະບຽບກ່າວ. ຄວນຈະມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະຄວາມ
ໂປ່ງໃສໃນການສະແດງອອກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເມືອງ, ການບໍລິຫານ,
ເສດຖະກິດ, ນິເວດວິທະຍາ, ສັງຄົມ ແລະວັດທະນະທຳ ຢູ່ພາຍໃນສະພາບທີ່ໜ້ອຍ
ງານຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການ. ການປະເມີນຜົນການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ຄວນຈະ
ເອົາໃຈໃສ່ສະພາບການໃນທຸກລະດັບຕັ້ງແຕ່ລະລະດັບສາກົນລົງຈົນຮອດລະດັບດຳ
ເນີນການ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການຕັດສິນໃຈໃຫ້ກັບຫຼືຕໍ່ກັບການຢັ້ງຢືນ
ທັງໝົດນັ້ນແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນລະດັບການດຳເນີນການ.

ຈຸດສຳຄັນຂອງການປະເມີນຜົນທາງດ້ານຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ແມ່ນຄວນ
ຈະຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ນັ້ນຄືລະດັບປະຕິບັດການ. ຢູ່ໃນລະດັບນີ້, ນະ
ໂຍບາຍບໍ່ໄດ້ ແລະບົດແນະນຳທາງດ້ານການບໍລິຫານຕ້ອງໄດ້ເອົາປະສົມປະສານ
ເຂົ້າສູ່ການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ໃນທາງປະຕິບັດ.

ການປະເມີນການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ໃນລະດັບປະຕິບັດການແມ່ນພິຈາລະນາໃນ 5 ດ້ານ
ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ດ້ານກົດໝາຍ, ການເມືອງ ແລະການບໍລິຫານ
- ດ້ານວິຊາການໃນການວາງແຜນ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
- ດ້ານເສດຖະກິດ
- ດ້ານສັງຄົມ ແລະວັດທະນະທຳ
- ດ້ານນິເວດວິທະຍາ

ການກວດກາພາກສະໜາມຄວນກ່າວຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນກົນໄກການວາງແຜນການ, ການຈັດ
ຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະການຄວບຄຸມທີ່ມີຢູ່ເພື່ອນຳເອົາການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້
ໄປສູ່ຄວາມຍືນຍົງ. ການກວດການຄຸ້ມຄອງຈະກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນການປະຕິບັດ
ການຄຸ້ມຄອງເຊິ່ງມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຂົງເຂດ ແລະໂຄງສ້າງຂອງໄມ້ຢືນຕົ້ນ,
ວິທີການຂາດຄົ້ນໄມ້ ແລະການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນ, ເຊິ່ງນັບວ່າກັບສະພາບການ
ຮັກສາໄມ້ຢືນຕົ້ນ-ນິເວດວິທະຍາຂອງບໍ່ທັງຈາກການຂາດຄົ້ນ.

ມາດຖານຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ຮັບການກະກຽມເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການປັບຕົວເຂົ້າກັບ
ສະພາບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂະນະທີ່ຍັງຮັກສາໃຫ້ມີຄວາມສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບ
ສະພາບຂອງບໍ່ໄດ້ໃນລະດັບກ້ວາງຂວາງ. ບັນດາມາດຕະຖານທີ່ຖືວ່າໄດ້ແກ່ (i)
ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້, (ii) ອຳນາດຕາມບັນທັດຖານ, (iii) ຜູ້ຈັດການບໍ່ໄດ້. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ແມ່ນຈະຖືກສະແດງອອກຕາມລຳດັບຢູ່ໃນຫຼາຍໆປະເທດເຊັ່ນ: ເປັນປະເທດ
(ເຊິ່ງລັດຖະບານເປັນຕົວແທນ), ການບໍລິຫານບໍ່ໄດ້ໃນລະດັບຊາດ, ແລະບໍລິສັດຄຸ້ມ

--	--	--	--

ຄອງ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການສໍາປະທານ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທຶນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຕາມກົດໝາຍອາດຈະຍັງມີອໍານາດການປົກຄອງໃນຂັ້ນນະຄອນ ຫຼື ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຈັດການບໍ່ໄດ້ອາດຈະເປັນໜ່ວຍງານບໍລິການບໍ່ໄດ້ເອງ ຫຼື ບໍລິສັດພາກເອກະຊົນສະເພາະ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທຶນ ບໍ່ເປັນຂອງລັດຖະບານສ້າງປະໂຫຍດໃຫ້ກັບສັງຄົມ.

ປະຫວັດສາດຂອງສະບັບຂອງມາດຕະຖານນີ້:

ສະບັບ 1.0 ການທົບທວນແລະການປັບຕົວຂອງຕົວຊີ້ວັດໂດຍ Gerhard Kuske, GFA ໂຄງການຜູ້ຈັດການແລະຜູ້ຊໍາລັບຊານບໍ່ໄດ້ລາວ. ພິຈາລະນາຂອງບໍ່ໄດ້, ສັງຄົມແລະນິຕິກຳດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.
ສະບັບ 1.1 ການທົບທວນແລະການປັບປຸງຄວາມເປັນມາຂອງໂດຍ Gerhard Kuske, GFA ຜູ້ອໍານວຍການ FM. ການປັບປຸງຂອງຕາຕະລາງເອກະສານລະບົບກົດໝາຍແລະລະບົບການເຊັນດວບວກນັບບັນຊີລາຍການຊະນິດບັນຊີລາຍຊື່ສິດແດງ.

ນິຍາມ:

ມາດຕະຖານ: ນິຍາມທົ່ວໄປ: ຂໍ້ຕົກລົງທາງດ້ານເອກະສານທີ່ມີມາດຖານດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ມາດຖານທີ່ແນ່ນອນອື່ນໆທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງເປັນກົດລະບຽບ, ບົດແນະນຳ ຫຼື ຄຳນິຍາມຂອງຄຸນນະກຳສະນະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າວັດສະດຸ, ຜະລິດຕະພັນ, ຂະບວນການ ແລະການບໍລິການນັ້ນມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ກັບຈຸດປະສົງຂອງພວກມັນ [Upton ແລະ Bass]. ຕາມທີ່ໄດ້ນຳມາໃຊ້ກັບບໍ່ໄດ້ຄື: ບັນທຶກຖານ ຫຼື ຂັ້ນຕອນດຳເນີນການ, ຕົວຢ່າງ ຕາມທີ່ໜ່ວຍງານເຮັດການຢັ້ງຢືນນຳໃຊ້ຢູ່ໃນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງເຂົ້າເຈົ້າທີ່ເຮັດໂດຍທາງຜູ້ສະໜັກທາງດ້ານມາດຕະຖານເຈົ້າໜ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ ຫຼື ຕ້ອງໄດ້ຂອງຂະບວນການຄຸ້ມຄອງດູແລຮັກສາ.

ຫຼັກການ: ກົດລະບຽບທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ອົງປະກອບຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ (ຢູ່ໃນເນື້ອໃນຂອງການຢັ້ງຢືນ FSC).

ມາດຖານ: ລະດັບຂອງເງື່ອນໄຂ ຫຼື ຂະບວນການທີ່ທາງການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສາມາດໄດ້ຮັບການປະເມີນ: ມາດຖານແມ່ນໄດ້ຮັບການຈຳແນກໂດຍຊຸດຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມເປັນໄລຍະ ເພື່ອປະເມີນການປ່ຽນແປງ [ຂະບວນການ Montreal]; ວິທີການຕັດສິນວ່າຫຼັກການ (ກ່ຽວກັບການ

--	--	--	--

ຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄລ່) ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕາມຄົບຖ້ວນຫຼືບໍ່ [ສະບັບທົ່ວຜ່ານ
ການຮັບຮອງໂດຍຄະນະກຳມະການ FSC ໃນຫຼັກການຂໍ້ທີ 10: ການປຸງໄມ້].

ຕົວຊີ້ບອກ: ຕົວແປທົ່ວສາມາດວັດແທກໄດ້ໂດຍທາງກົງ ຫຼືທາງອ້ອມນຳໃຊ້
ເພື່ອລາຍງານສະຖານະພາບ ຫຼືແນວໃນ້ມຂອງມາດຖານ; ແຕກຕ່າງຈາກຈຸດປະສົງ [ດັດ
ປັບມາຈາກກອງບໍ່ໄລ່ ການາດາ, ແຜ່ນພັບໂຄສະນາ C&I; ມາດຕະການ (ການວັດແທກ)
ມາດຖານດ້ານໜຶ່ງຄື: ຕົວແປດ້ານປະລິມານ ຫຼື ຄຸນນະພາບ ເຊິ່ງສາມາດວັດແທກ
ໄດ້ ຫຼື ອະທິບາຍໄດ້ ແລະ ເຊິ່ງເມື່ອໄດ້ຮັບການສັງເກດເບິ່ງເປັນໄລຍະແລ້ວ
ແມ່ນສາມາດຊີ້ໃຫ້ເຫັນແນວໃນ້ມໄດ້ [ຂະບວນການ Montreal].

--	--	--	--

ຫຼັກການ #1: ຄວາມສອດຄ່ອງກັບລະບົບກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກການຂອງສະພາບບໍລິຫານບໍ່ໄມ້ ການຄຸ້ມຄອງຈັດສັນບໍ່ໄມ້ ຕ້ອງນັບຖືທຸກລະບົບກົດໝາຍຂອງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນ ທີ່ປະເທດດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ພ້ອມທັງດົວກັນກັບຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງສະພາບບໍລິຫານບໍ່ໄມ້ ນຳດ້ວຍ.

ມາດຖານ 1.1 ການຄຸ້ມຄອງຈັດສັນບໍ່ໄມ້ ຕ້ອງນັບຖືທຸກລະບົບການ ແລະ ຫຼັກການບໍລິຫານ ຈະແມ່ນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ນັກຕາມ ຕົວຊີ້ບອກ:

- 1.1.1 ບໍ່ມີຫຼັກການຂອງການບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ ແລະກົດໝາຍ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການບໍລິຫານທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ທັງໝົດ.
- 1.1.2 ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮູ້ທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ເຂົາ ເຈົ້າໃຊ້ ພ້ອມກັບກົດໝາຍການປະຕິບັດ, ບົດແນະນຳ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- 1.1.3 ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບົດແນະນຳແມ່ນໄດ້ຮັບການບັນທຶກ ໄວ້ ແລະແຜນການຮອງຮັບໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ (ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ກັບການປະຕິບັດ ງານຂອງ SLIMF).

ມາດຖານ 1.2 ຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າພາສີ, ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງ ໝົດ ແລະຄ່າອື່ນໆຕາມກົດໝາຍ.

ຕົວຊີ້ບອກ:
1.2.1 ມີຫຼັກການການຈ່າຍທຳນຽມ, ຄ່າອື່ນໆທັງຕ້ອງການທັງໝົດນັ້ນໂດຍການ ດຳເນີນງານບໍ່ໄມ້.

ມາດຖານ 1.3 ຕ້ອງນັບຖືທຸກກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງທາງສາກົນທີ່ລັດຖະບານໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ດ້ານຊີວະນາໆພັນ, CITES, ອະນຸສັນຍາແຮງງານສາກົນ (ILO), ITTA

ຕົວຊີ້ບອກ:
1.3.1 ຜູ້ຈັດການບໍ່ໄມ້ເຄົາລົບບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງ CITES, ITTA ແລະ ສົນທິສັນຍາຊີວະນາໆພັນ.
1.3.2 ຜູ້ຈັດການບໍ່ໄມ້ເຄົາລົບຕໍ່ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດ ILO ທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ ກັບພາກພື້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ILO ຕໍ່ ໄປນີ້ແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຮອງຕ້ອງການຕໍ່າສຸດສຳລັບການຍັ້ງຢືນຄື: 29, 87, 97, 98, 100, 105, 111, 131, 138, 141, 142, 143, 155, 169, 182, ກົດລະບົບການ ປະພຶດຂອງ ILO ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບຢູ່ໃນວົກບໍ່ໄມ້, ຂໍ້ ຄຳແຫ້ງແນະນຳ 135, ຄຳແຫ້ງແນະນຳການແກ້ໄຂຄ່າຈ້າງຕໍ່າສຸດ, 1970

--	--	--	--

(SLIMF: ຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້ເອົາໃຈໃສ່ ແລະໄດ້ດຳເນີນການຄວບຄຸມເພື່ອ
ຮັບປະກັນການສືບຕໍ່ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບ
ເລື່ອງແຮງງານ).

ມາດຖານ 1.4 ຂໍ້ຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງກົດໝາຍ, ລະບົບການ ແລະ ຫຼັກການ ແລະ
ມາດຕະຖານຂອງ ສະພາບບໍລິຫານ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະເມີນໂດຍຜູ້ຢັ້ງຢືນ
ແລະ ຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຝ່າຍທີ່ຖືກຜົນກະທົບ
ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຢັ້ງຢືນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 1.4.1 ຄວາມຂັດກັນລະຫວ່າງກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບ ແລະຫຼັກການ FSC ແລະມາດຖານໄດ້
ຮັບການບັນທຶກແລະໄດ້ລາຍງານໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານເຮັດການຢັ້ງຢືນ.
- 1.4.2 ມີຫຼັກການທີ່ທາງ FME ໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງຕັ້ງໜ້າເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດ
ແຍ້ງທີ່ໄດ້ລະບຸ.

ມາດຖານ 1.5 ພື້ນທີ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຄວນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການຂຸດ
ຄົ້ນ, ການຕັ້ງຖິ່ນຖານທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະກົດຈະກຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ
ອະນຸຍາດອື່ນໆ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 1.5.1 ມີລະບົບເພື່ອກຳນົດ ແລະຕິດຕາມກົດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະບໍ່
ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະມັນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- 1.5.2 ມີມາດຕະການ (ຕົວຢ່າງ ປ້າຍ, ບຸກຄະລາກອນພິເສດ) ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການ
ເກີດມີກົດຈະກຳທີ່ບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ແລະມັນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິ
ບັດ.
- 1.5.3 ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ, ຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້ຄວນໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື
ຢ່າງຕັ້ງໜ້າກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ
ພະນັກງານເພື່ອຮັບປະກັນເລື່ອງດິນທີ່ຢູ່ອາໃສ.

ມາດຖານ

1.6 ຜູ້ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຕ້ອງໄດ້ສະອາດໃຫ້ເຫັນເຖິງຮູບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນ
ລະຍະຍາວທີ່ຕິດແໜ້ນກັບມາດຖານ ແລະ ຫຼັກການຂອງ FSC.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 1.6.1 ມີຄຳໃຫ້ການທີ່ເໝາະສົມລວມໄວ້ຢູ່ໃນເອກະສານທາງການຂອງກົດຈະການປ່າ
ໄມ້ ຫຼື ກອງປ່າໄມ້ທີ່ໃຫ້ຄຳມຸ່ງໝັ້ນກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ
ກັບມາດຕະຖານການຢັ້ງຢືນຂອງ FSC ກ່ຽວກັບປ່າພາຍໃຕ້ການປະເມີນ.
ສຳລັບການດຳເນີນການຂະໜາດໃຫຍ່ (>10.000 ha) ນັ້ນ, ທາງ FME ຈະມີນະ
ໂຍບາຍເປີດເຜີຍຕໍ່ສັງຄົມ.

--	--	--	--

1.6.2 ໃນບ່ອນທີ່ເຈົ້າຂອງ/ຜູ້ຈັດການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບບາງອັນຕໍ່ທີ່ດິນ ບໍ່ໄດ້ບໍ່ໄດ້ເອົາລວມເຂົ້າໃນຂອບເຂດຂອງການຢັ້ງຢືນ, ຈະຕ້ອງມີຄໍາ ໝັ້ນສັນຍາໄລຍະຍາວເພື່ອເຮັດການຈັດການກັບທຸກບໍ່ໄດ້ຕາມ FSC P&C. ການເຮັດການຢັ້ງຢືນ ບໍ່ໄດ້ເຫຼືອ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ FSC ກ່ຽວກັບການຢັ້ງຢືນບາງສ່ວນ.

--	--	--	--

ຫຼັກການທີ #2: ກໍາມະສິດ ແລະ ສິດການນໍາໃຊ້ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ກໍາມະສິດ ແລະ ສິດນໍາໃຊ້ ໄລຍະຍາວຕໍ່ກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຈະ
ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກ່າວ, ບັນທຶກ ແລະ ຈັດຕັ້ງຢ່າງຊັດເຈນຖືກຕ້ອງຕາມ
ກົດໝາຍ.

ມາດຖານ 2.1 ຫຼັກການອັນຊັດເຈນຂອງກໍາມະສິດໄລຍະຍາວ ແລະ ສິດການນໍາໃຊ້ບໍ່ໄດ້
ຕໍ່ກັບທີ່ດິນ (ໃບຕາດິນ, ສິດຕາມຮີດຄອງ, ຫຼື ສັນຍາໃຫ້ເຊື້) ແມ່ນຈະຕ້ອງ
ໄດ້ຮັບການພິສູດໃຫ້ເຫັນ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 2.1.1 ເອກະສານບອກເຖິງສະຖານະພາບທາງກົດໝາຍຂອງທີ່ດິນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ບໍ່ໄດ້
ທີ່ມີຢູ່.
- 2.1.2 ຄວາມຂັດແຍ້ງທາງດ້ານກໍາມະສິດ ແລະ ສິດການນໍາໃຊ້ໄດ້ຮັບການກ່າວ,
ຮັບຮອງ ແລະ ບັນທຶກເປັນເອກະສານ.
- 2.1.3 FMU ມີຄວາມມ່ວງໝ້ໍນຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ໄລຍະຍາວ ຢ່າງໜ້ອຍ
ແມ່ນຄວາມຍາວໃນໄລຍະການໝູນວົນ 1 ຮອບ ຫຼື ຮອບວົນການເກັບກໍ່ປົວ.

ມາດຖານ 2.2 ປະຊາຊົນຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນໍາສິດຊົມໃຊ້ ຫຼື ສິດຖືຄອງຕາມປະເພນີ ຫຼື
ສິດຕາມກົດໝາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ຄຸ້ມຄອງຕາມຂອບເຂດທີ່ຈໍາເປັນ
ເພື່ອປ້ອງກັນສິດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບກົດຈະການບໍ່ໄດ້.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 2.2.1 ຊຸມຊົນທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນໍາສິດຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມຮີດຄອງ ຫຼື
ສິດນໍາໃຊ້ໄດ້ຮັບການກ່າວ, ບັນທຶກເປັນເອກະສານ ແລະ ສ້າງເປັນແຜນ
ທີ່ໄວ້.
- 2.2.2 ຂະບວນການວາງແຜນຂອງ FMU ລວມມີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທີ່ຮຽກຮ້ອງ
ຫຼື ພ່າຍຕ່າງທີ່ມີກໍາມະສິດ ຫຼື ສິດການນໍາໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື
ຕາມຮີດຄອງ.
- 2.2.3 ຜູ້ຈັດການບໍ່ໃຫ້ການຄວບຄຸມການດໍາເນີນການໃນບໍ່ກັບຊຸມຊົນທີ່ຮຽກຮ້ອງ
ຖືກໃນລະດັບທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອປ້ອງກັນສິດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງເຂົາ
ເຈົ້າ.
- 2.2.4 ໃນບ່ອນທີ່ຊຸມຊົນໄດ້ມອບການຄວບຄຸມ ກໍາມະສິດ ຫຼື ສິດການນໍາໃຊ້
ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມຮີດຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ອັນນີ້
ສາມາດໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໂດຍຂໍ້ຕົກລົງສັນຍາທີ່ເປັນເອກະສານ
ແລະ/ຫຼື ການສໍາພາດກັບຕົວແທນຂອງຊຸມຊົນທີ່ຮຽກຮ້ອງ.

ມາດຖານ 2.3 Appropriate mechanisms shall be employed to resolve disputes over tenure claims
and use rights. The circumstances and status of any outstanding disputes will be explicitly

--	--	--	--

considered in the certification evaluation. Disputes of substantial magnitude involving a significant number of interests will normally disqualify an operation from being certified.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 2.3.1 ມີຂໍ້ນຕອນດໍາເນີນການທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນເອກະສານທີ່ເໝາະສົມເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຮົບຮ້ອງກໍາມະສິດ ແລະຂໍ້ຂັດແຍ້ງສິດການນໍາໃຊ້ (SLIMF: ບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຕໍ່ນັກບົວຂໍ້ຮົບຮ້ອງກໍາມະສິດ ແລະສິດນໍາໃຊ້ຢູ່ໃນປ່າໄມ້. ຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ຫຼື ການຮ້ອງທຸກ ກແມ່ນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໂດຍການນໍາໃຊ້ກົນໄກ ແລະສະຖາບັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ).
- 2.3.2 ບັນທຶກຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະສະຖານະພາບຂອງການແກ້ໄຂບັນດາຂໍ້ຂັດແຍ້ງນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້, ລວມທັງຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະເອກະສານຂໍ້ນຕອນດໍາເນີນການເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງນັ້ນ.
- 2.3.3 ມີນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງ ແລະຂໍ້ນຕອນດໍາເນີນການຕາມຄວາມຮົບຮ້ອງຕ້ອງການນັ້ນ, ໃນກໍລະນີຂອງຂໍ້ຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງຊຸມຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ແລະຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິດິນ, ການດໍາເນີນການປ່າໄມ້ ເຊິ່ງເປັນການລະເມີດສິດ ງ່າຍໆໃນອະນາຄົດ ໂດຍທີ່ໃຫ້ຊຸມຊົນຢູ່ດ້ານຊ້າຍໄປຈົນກວ່າຂໍ້ຂັດແຍ້ງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ (ບໍ່ໃຊ້ໄດ້ກັບ SLIMF).
- 2.3.4 ບໍ່ມີຫຼັກຖານຂອງກໍາມະສິດ ແລະ/ຫຼື ສິດນໍາໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃດໜຶ່ງຢູ່ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ແລະພົວພັນກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍຢ່າງ. ອັນນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບທຸກ FMUs ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າຂອງ/ຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້.

--	--	--	--

ຫຼັກການທີ #3: ສິດຂອງປະຊາຊົນດັ່ງເດີມ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູບແລະ ນັບຖື ສິດທາງກົດໝາຍ ແລະ ສິດຕາມປະເພນີຂອງປະຊາຊົນດັ່ງເດີມ ໃນການ ເປັນເຈົ້າຂອງ, ການຊົມໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ເຂດແດນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມາດຖານ

3.1 ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງການຈັດສັນບໍ່ໄມ້ ໃນເນື້ອທີ່ທີ່ດິນ ແລະ ເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເວັ້ນແຕ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຍອມໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

3.1.1 ເອກະລັກ, ທີ່ຕັ້ງ ແລະປະຊາຊົນຄົນພື້ນເມືອງ ແລະດັ່ງເດີມທັງໝົດ, ລວມທັງກຸ່ມຜູ້ອົບພະຍົບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ການຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນໄດ້ຮັບການບັນທຶກເປັນເອກະສານໂດຍຜູ້ຈັດການບໍ່ໄມ້.

3.1.2 ທຸກຂໍ້ຮັບຮອງຕໍ່ທີ່ດິນ, ອານາເຂດ ຫຼືສິດຕາມຮີດຄອງທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນເຂດການຄຸ້ມຄອງໄດ້ຮັບການບັນທຶກເປັນເອກະສານ ແລະ/ຫຼືໄດ້ຮັບເປັນແຜນທີ່ໄວ້ຊັດເຈນ.

3.1.3 ສິດທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ໃນຮູບການຂອງຕົວຊີ້ບອກ 3.1.2 ໄດ້ຮັບການເຄົາລົບ.

3.1.4 ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄມ້ບໍ່ມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໄດ້ລະບຸໃນຕົວຊີ້ບອກ 3.1.2 ຂ້າງເທິງ, ໂດຍທີ່ບໍ່ມີຫຼັກຖານຊັດເຈນໃນຄວາມຍິນຍອມ ເສດຖະກິດ ແລະໄດ້ຮັບແຈ້ງຂອງຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຄົນພື້ນເມືອງຮັບຮອງຕໍ່ກັບສິດໃນທີ່ດິນ, ສິດໃນອານາເຂດ ຫຼືສິດຕາມຮີດຄອງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຖານ

3.2

ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄມ້ບໍ່ຄວນຂົ່ມຂູ່ ຫຼື

ຮຸ້ນໃຫ້ຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ສິດຖືຂອງປະຊາຊົນດັ່ງເດີມ ຫຼື ດລົງບົ່ວທາງກົງຫຼື ທາງອ້ອມ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

3.2.1 ບໍ່ມີຫຼັກຖານ ຫຼືການບົ່ງບອກອັນໃດທີ່ທາງ FME ຂີ້ມຂູ່ຕໍ່ສິດ ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງຄົນພື້ນເມືອງ.

3.2.2 ຄົນພື້ນເມືອງໄດ້ຮັບແຈ້ງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບໃດໜຶ່ງທີ່ການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄມ້ອາດຈະມີຕໍ່ກັບຊັບພະຍາກອນ ຫຼືສິດໃນກຳມະສິດ ແລະ ຊາຍແດນຮ່ວມກັນຂອງທີ່ດິນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການບັນທຶກໝາຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳກວດກາຂອງຊຸມຊົນກ່ອນການດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ.

ມາດຖານ

3.3

ຜູ້ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄມ້ຕ້ອງຮັບຮູບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ພື້ນທີ່ພື້ນເມືອງ ເສດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ທາງດ້ານ ວັດທະນາທຳ, ນິເວດວິທະຍາ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ສາດສະໜາ ຂອງປະຊາຊົນດັ່ງເດີມ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໂດຍມີການຮ່ວມມືກັບປະຊາຊົນດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

3.3.1 ສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງວັດທະນະທຳ, ນິເວດ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ສາດສະໜາອັນພື້ນເມືອງ ເສດຕໍ່ກັບຄົນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບການລະບຸ ແລະເຮັດເປັນແຜນທີ່ໄວ້

--	--	--	--

ດ້ວຍການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະສົນໃຈ (SLIMF: ສະຖານທີ່ສໍາຄັນທາງວັດທະນະທຳ, ນິເວດ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ສາດສະໜາອັນພິເສດຕໍ່ກັບຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຄວາມຮັບຮູ້ ອາດຈະຮັບຮອງການພິເສດໃດໜຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້).

3.3.2 ນະໂຍບາຍ ແລະຂັ້ນຕອນດໍາເນີນການເພື່ອການປົກປ້ອງທີ່ຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ລະຫວ່າງການດໍາເນີນການຄຸ້ມຄອງໄດ້ຮັບການບັນທຶກເປັນເອກະສານ ແລະໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (SLIMF: ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອການປົກປ້ອງ ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໃນລະຫວ່າງການດໍາເນີນການຄຸ້ມຄອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ).

ມາດຖານ 3.4 ປະຊາຊົນດັ່ງເດີມ ຕ້ອງໄດ້ຄໍາຕອບແທນສໍາຫຼັບການນໍາໃຊ້ພູມບັນຍາພື້ນບ້ານ ໃນການນໍາໃຊ້ ຊະນິດພັນໄມ້ ຫຼື ລະບົບຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້. ຄໍາຕອບແທນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງຢ່າງເປັນທາງການກັບການ ຍືນຍອມ ຂອງພວກເຂົາກ່ອນຈະດໍາເນີນການ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 3.4.1 ຄວາມຮູ້ພື້ນບ້ານຂອງຄົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຊະນິດພັນ ຕ່າງໆໃນປ່າໄມ້ ແລະລະບົບການຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນການດໍາເນີນງານປ່າ ເຊິ່ງກ່າວເຖິງການນໍາໃຊ້ ຫຼື ສາດສະໜາທີ່ກ່າວໃຊ້ໄປໃນທາງການຄ້າໂດຍທາງ FME ໄດ້ຮັບການບັນທຶກໄວ້.
- 3.4.2 ມີຂໍ້ຕົກລົງສັນຍາເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ບາກເປົ່າກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ ຂອງການຊື້ເຊື້ອນັ້ນ ເມື່ອມີການນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນເພື່ອ ຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.
- 3.4.2 ໄດ້ມີການຈ່າຍທຸກຄ່າຊື້ເຊື້ອໃຫ້ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ.

--	--	--	--

ຫຼັກການ #4: ການພົວພັນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສິດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ

ກົດການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແມ່ນ ຕ້ອງຮັກສາ ຫຼື
ສົ່ງເສີມຄວາມເປັນຢູ່ທາງສັງຄົມ ແລະ ທາງເສດຖະກິດໃນໄລຍະຍາວ
ຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ອ້າງຖືນ.

ມາດຖານ 4.1 ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ໃກ້ຄຽງເຂດຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້
ຕ້ອງມີໂອກາດໃນການໄດ້ຮັບວັດຖຸ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ບໍລິການຕ່າງໆ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 4.1.1 ຄົນທີ່ອ້າງຖືນ ແລະ ຄົນທີ່ເຜິ້ງພາບປ່າໄມ້ມີໂອກາດເທົ່າທຽມກັນໃນ
ການເຂົ້າເຖິງການຈ້າງເຮັດວຽກ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ.
- 4.1.2 ຢູ່ໃນການດຳເນີນງານຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ/ຫຼື
ຮູບແບບການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ ເໝາະສົມຕໍ່ກັບຄົນທີ່ອ້າງຖືນ ແລະ
ກຳມະກອນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການປະກອບພະນັກງານ
ໄລຍະຍາວ ນັ້ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ.
- 4.1.3 ໄດ້ມີການຕອບສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນທ້ອງ
ຖິ່ນໃຫ້ໃນລະດັບທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບຂະໜາດຂອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ (
ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ກັບການດຳເນີນການຂອງ SLIMF).
- 4.1.4 ບັນດາລູກຈ້າງບໍ່ໄດ້ຮັບການຈຳແນກແຕກຕ່າງຢູ່ໃນການຈ້າງເຮັດວຽກ,
ຄວາມກ້າວໜ້າ, ຜົນຕອບແທນໃນການໃຫ້ອອກຈາກວຽກ ແລະ ການຈ້າງງານທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກັນສັງຄົມ.
- 4.1.5 ຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້ຈະຮັບປະກັນວ່າລູກຈ້າງ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ຜູ້ຮັບ
ເໝົາຍ່ອຍທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນປ່າໄມ້ທີ່ເປັນຜູ້ມີໃບ
ຢັ້ງຢືນນັ້ນໄດ້ຮັບການຈ່າຍຄ່າຈ້າງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ເປັນທຸ່ງ,
ເຊິ່ງບໍ່ນຸ່ງໄດ້ ຫຼື ຫຼຸດຜົນກວ່າທີ່ກົດໝາຍກຳນົດທັງໝົດ ແລະ ບັນດາ
ຜົນຕອບແທນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນບົດບາດໄດ້ກັບອາຊີບອື່ນໆ ຢູ່ໃນພາກ
ພື້ນດ້ວຍກັນ.

--	--	--	--

ມາດຖານ 4.2 ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຕ້ອງບັນລຸຕາມກົດໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ/ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຖິງສະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງລູກຈ້າງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 4.2.1 ຜູ້ຈັດການຄຸ້ມຄອງກັບບົດແນະນຳ ແລະກົດລະບຽບທາງດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສ່ວນບັງຄັບການຈັດຕັ້ງຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ຈະຕ້ອງມີນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບ ແລະລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ.
- 4.2.2 ຜູ້ຈັດການໄດ້ປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບພະນັກງານໃນໜ້າວຽກ ແລະອຸປະກອນ ສະເພາະ, ແລະໃຊ້ມາດຕະການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ແລະກຳຈັດຄວາມສ່ຽງ ດັ່ງກ່າວ (SLIMF: ທຸກວົກທີ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນປ່າໄມ້ ແມ່ນຈະຕ້ອງເປັນໄປ ຕາມກົດໝາຍ ແລະກົດລະບຽບດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບ).
- 4.2.3 ການຜຶກອົບຮົມເລື່ອງຄວາມປອດໄພໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວຂ້ອງ ກັບໜ້າວຽກຂອງກຳມະກອນ ແລະອຸປະກອນທີ່ໃຊ້.
- 4.2.4 ກຳມະກອນ, ລວມທັງຜູ້ຮັບແໜ້ນ ອຸປະກອນ ແລະໄດ້ຮັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມ ປອດໄພກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກຂອງກຳມະກອນ, ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ ແລະກົງກັບ ກົດລະບຽບການປະຕິບັດຂອງ ILO ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບຢູ່ໃນ ວົກປ່າໄມ້. (SLIMF: ທຸກວົກທີ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນປ່າໄມ້ ຕ້ອງເປັນໄປຕາມ ກົດໝາຍ ແລະກົດລະບຽບສະພາບ ແລະຄວາມປອດໄພ. ຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້ຈະໃຊ້ ຄວາມພະຍາຍາມອັນສົມຄວນເພື່ອປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍການປະຕິບັດຂອງ ILO ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບຢູ່ໃນປ່າໄມ້ ຖ້າມີຢູ່ໃນປະເທດ).
- 4.2.5 ໃນບ່ອນທີ່ກຳມະກອນພັກເຊົາຢູ່ໃນແຄ້ມ, ຢ່າງໜ້ອຍສະພາບທີ່ພັກ ແລະ ດ້ານໄພຊະນາການຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການປະຕິບັດຂອງ ILO ກ່ຽວ ກັບຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບໃນປ່າໄມ້.
- 4.2.6 ມີລະບົບການຄອບຄຸມພາຍໃນທີ່ຮັບປະກັນດ້ານສະພາບ ແລະການດູແລເອົາ ໃຈໃສ່ (ລວມທັງສະຖິຕິອັດຕາ, ປະຕິເຫດ).
- 4.2.7 ນາຍຈ້າງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນມາດຕະການທາງດ້ານສະພາບ ແລະການດູແລເອົາ ໃຈໃສ່ (ຕົວຢ່າງ ຄ່າອັດຕາສ່ວນບັງຄັບ, ປະກອນຄວາມປອດໄພບຸກຄົນ).
- 4.2.8 ມີຜົນປະໂຫຍດການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ໄດ້ຮັບປະກັນໄວ້ໃນກໍລະນີມີອຸປະຕິ ເຫດ.
- 4.2.9 ຜູ້ຮັບແໜ້ນບໍ່ປະຕິບັດຕາມຕົວຊີ້ບອກທັງໝົດທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງ ເທິງແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນການປ່າໄມ້.
- 4.2.10 ຄ່າຈ້າງ ແລະສະໜັບສະໜູນດ້ານສັງຄົມຂອງກຳມະກອນຢູ່ໃນ FMU, ລວມທັງຜູ້ ຮັບແໜ້ນອຸປະກອນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສູງກວ່າລະດັບສະເລ່ຍຢູ່ໃນພາກພື້ນ.

--	--	--	--

ມາດຖານ 4.3 ຕ້ອງຮັບປະກັນສິດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນເວລາຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຈລະຈາຕົວລອງ ກັບນາຍຈ້າງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ສົນທິສັນຍາກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງແຮງງານສາກົນ (ILO) ບົດ 87 ແລະ 98.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 4.3.1 ສະພາບການຈ້າງງານເປັນໄປຕາມສົນທິສັນຍາອົງການແຮງງານສາກົນ 87 (ສົນທິສັນຍາກ່ຽວກັບສິດຂອງກຳມະກອນຄື: ເສດຖີພາບຂອງ ສະມາຄົມ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດເພື່ອຈັດຕັ້ງ).
- 4.3.2 ສະພາບການຈ້າງງານເປັນໄປຕາມສົນທິສັນຍາອົງການແຮງງານສາກົນ 98 (ສົນທິສັນຍາພົວພັນກັບສິດຂອງພະນັກງານເພື່ອ: ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຕົວລອງເປັນກຸ່ມ).
- 4.3.3 ບ່ອນຕິດຕໍ່ສໍາລັບກຳມະກອນທີ່ມີບັນຫາໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ກຳມະກອນຄວນມີໂອກາດສະແດງຄວາມເປັນຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຮູບແບບທີ່ ເປັນຄວາມລັບ (ຕົວຢ່າງ ຫຼື ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບຄິດເຫັນ).
- 4.3.4 ຄ່າຈ້າງ, ເງິນເດືອນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມອື່ນໆ ທີ່ທາງນາຍຈ້າງ ແລະ ລູກຈ້າງໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫຼື ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ເຂົາເຈົ້າ (ຕົວຢ່າງ ສະຫະພາບ) ແມ່ນໄດ້ຮັບການກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຖານ 4.4 ກິດຈະການ ແລະ ການວາງແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ຕ້ອງນຳເອົາຜົນຂອງການປະເມີນກະທົບທາງ ສັງຄົມນຳ. ຕ້ອງມີການປຶກສາກັບປະຊາຊົນ ແລະ ກຸ່ມ (ຍິງ ແລະ ຊາຍ) ທີ່ຖືກຜົນກະທົບໂດຍກົງຈາກການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 4.4.1 ມີລະບົບພ້ອມທີ່ໃຫ້ການປະເມີນຜົນທາງສັງຄົມທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ກັບ ຂະໜາດ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງການດຳເນີນງານທີ່:
 - ລະບຸ ກຸ່ມໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
 - ກວມເຖິງການປຶກສາຫາລືກັບກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
 - ລະບຸ ຜົນກະທົບຕົ້ນຕໍຂອງການດຳເນີນການໃນກຸ່ມເຫຼົ່ານັ້ນ
 - ລະບຸ ມາດຕະຖານທີ່ຈະຊ່ວຍປັບປຸງຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ໄດ້ລະບຸ,
 - ໃຫ້ການຕິດຕໍ່ປຶກສາຕົກຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອຕິດຕາມ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ມາດຕະການ.
- 4.4.2 ຜົນກະທົບທີ່ເປັນຜົນຮ້າຍ, ໂອກາດຕໍ່ຜົນກະທົບທາງບວກ ແລະ ຂົງເຂດ ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບການລະບຸ ໂດຍການປະເມີນຜົນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການກ່າວເຖິງຢູ່ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງພົ້ງພໍ (ບໍ່ໃຊ້ ໄດ້ກັບ SLIMF).
- 4.4.3 ມີການຮັກສາບັນຊີລາຍຊື່ຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ຫຼ້າສຸດ (SLIMF: ກິດຈະການຮູ້ຈັກກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ).
- 4.4.4 ມີລະບົບການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ (ກອບປະຊຸມ, ມິດຕະພັນ) ແລະ ມັນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

--	--	--	--

ມາດຖານ 4.5 ຕ້ອງນຳໃຊ້ກົນໄກທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ການຊົດເຊີຍທີ່ເປັນໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍ ຫຼື ສູນເສຍ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິດທາງກົດໝາຍ, ຊັບສິນ, ຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ຕັ້ງມາດຕະການເພື່ອ ຫຼີກລ່ຽງການສູນເສຍ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 4.5.1 ຂັ້ນຕອນດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະ ການຮ້ອງທຸກ ແລະ ການກ່ານົດ ຄ່າຊົດເຊີຍຕໍ່ກັບຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ຜົນເສຍຫາຍນັ້ນໄດ້ຮັບການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ. ການດຳເນີນການ ຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ມີຂະບວນດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະ ປະກາດຄວາມສາມາດນຳໃຊ້ຂອງມັນຢູ່ໃນກອງປະຊຸມພາກສ່ວນຕ່າງໆ).
- 4.5.2 FME ໃຊ້ທຸກຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍ ກະທົບຕໍ່ກັບຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໃນການແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສິດທາງກົດໝາຍ, ການຊົດເຊີຍຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜົນກະທົບທາງລົບ.

--	--	--	--

ຫຼັກການ #5: ຜົນປະໂຫຍດຈາກປ່າ

ກິດຈະການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຕ້ອງສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ ຕ່າງໆ ແລະ ການບໍລິການ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ມາດຖານ 5.1 ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຕ້ອງສູ້ຊົນໃຫ້ມີເສດຖະກິດ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຕ້ອງພິຈາລະນາ ໄລ່ລົງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການດຳເນີນງານ ໃນການຜະລິດ, ແລະ ຮັບປະກັນໄດ້ວ່າ ການລົງທຶນແມ່ນຈຳເປັນ ຕ້ອງບູລະນະຮັກສາຜົນຜະລິດທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາຂອງປ່າໄມ້.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 5.1.1 ມີແຜນວຽກ ແລະ ງົບປະມານສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຄາດການໄວ້ ຢ່າງໜ້ອຍສໍາລັບປະຕິການຕົ້ນປະຈຸບັນ.
- 5.1.2 ງົບປະມານປະຈຳປີລະບຸ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ລະບຸ, (ເບິ່ງຫຼັກການທີ 4 ແລະ 6 ຂອງມາດຕະຖານນີ້), ພ້ອມກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການດຳເນີນການທັງໝົດ (SLIMF: ຜູ້ຈັດການປ່າໄມ້ກ່າວໆ ລະບຸ ໃນການແກ້ໄຂທີ່ຈຳເປັນທາງການຄ້າ ເຊິ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນການຄຸ້ມຄອງໄລຍະຍາວ).
- 5.1.3 ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຄາດການໄວ້ ຢູ່ໃນງົບປະມານປະຈຳປີ ແມ່ນອີງຕາມການສົມມຸດທິ ມີເຫດຜົນ ແລະ ຍຸດທິສາດ ນັກບໍລິຫານ ທີ່ຜະລິດຕະພັນປົບປາດ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ບັນທຶກຖານແຫ່ງຊາດ.
- 5.1.4 ໃນບ່ອນທີ່ຈຳເປັນ, ໄດ້ເຮັດການລົງທຶນເພື່ອຮັກສາປະສິດທິພາບການຜະລິດທາງດ້ານນິເວດຂອງປ່າ.

ມາດຖານ 5.2 ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ການຕະຫຼາດ ຕ້ອງສາມາດກະຕຸ້ນ ກຳລັງໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ ແຕ່ມຮູບແບບ ແລະ ການປຸງແຕ່ງຂອງທຸກຮູບ ທີ່ຕ້ອງໃຫ້ມີຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ ຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 5.2.1 ໃນບ່ອນທີ່ເປັນໄປໄດ້, FME ຄວນສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ ແລະ ການເກັບກູ້ຊະນິດທີ່ມີໜ້ອຍໃນທົ່ວໄປ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີນ້ຳໜັກ (ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ກັບ SLIMF).
- 5.2.2 ກິດຈະການຂາຍຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າໄມ້ ຂອງຕົນເອງໃຫ້ກັບອຸສະຫະກຳ ຢ່າງແຕ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ພາກຖ້າມີ, ນອກຈາກວ່າມີເຫດຜົນອື່ນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປ່ອຍໄປ.

ມາດຖານ 5.3 ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງໃນເຂດ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ອື່ນໆ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

--	--	--	--

- 5.3.1 ໄດ້ມີການອອກແບບແຕ້ມກົນການແກ້ບຸກຜູ້ເຜີ້ອຫຼືກວັ້ນການທ່າລາຍ, ກາ
ເຮັດໃຫ້ເສຍຫາຍ, ການເຮັດໃຫ້ເກີດການເສື່ອມໂຊມກັບໄມ້ປ່າທີ່ຍັງຢືນ
ຕົ້ນຢູ່.
- 5.3.2 ວິທີການເຜີ້ອຫຼືກວັ້ນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ອາດຮັບໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້
ກ່າວໃນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຕໍ່ດິນ, ລະບົບນໍ້າແລະໜອງບຶງ, ເຂດແຄມຝັ່ງ
ນໍ້າ, ພື້ນທີ່ປ່າທີ່ເຫຼືອຢູ່ ແລະບ່ອນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວນັ້ນ
ກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- 5.3.3 ຢູ່ໃນການດຳເນີນການຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ໃນບ່ອນການດຳເນີນການປຸງ
ແຕ່ງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ແລະແຕ້ມໂນ້ຍທີ່ສຸດ ແລະມີຂັ້ນຕອນ
ດຳເນີນການເປັນລາຍລະອຽດກ່ອນທີ່ກ່າວມາດຕະການເຜີ້ອຫຼືກ
ວັ້ນຄວາມເສຍຫາຍ.
- 5.3.4 ໄມ້ທີ່ໄດ້ຂຸດຄົ້ນນັ້ນໄດ້ຖືກຂົນສົ່ງອອກຈາກປ່າກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມມີຂະ
ບວນການເສື່ອມສະພາບຫຼືເນື້ອເປື້ອຍເກີດຂຶ້ນ.
- 5.3.5 ຂອງເສດຈາກໄມ້ ແລະຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີຕໍ່ກັບປ່າໄມ້ທີ່ຍັງເຫຼືອ
ໃນລະຫວ່າງການຂຸດຄົ້ນ, ໃນການປຸງແຕ່ງຢູ່ກັບທີ່ ແລະການຂຸດຄົ້ນ
ນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- 5.3.6 ໄດ້ມີການຜຶກອົບຮົມປົກກະຕິກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ
ວິທີການຂົນສົ່ງໃຫ້ກັບພະນັກງານ ແລະກຳມະກອນປົກກະຕິ.

ມາດຖານ 5.4 ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຕ້ອງສູ້ຊີ້ນເຜີ້ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະສ້າງຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃຫ້ເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນເຜີ້ອ
ຫຼືກວັ້ນດັ່ງກ່າວຂຶ້ນກັບຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ແບບດົວ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 5.4.1 ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຮັບການເຜີ້ອແຜ່ຢູ່ໃນການສ້າງຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້
ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ (ໄມ້ ແລະເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ລວມທັງຊະນິດທີ່ຮູ້ຈັກ
ໜ້ອຍ) ແລະການບໍລິການລວມທັງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະການພັກຜ່ອນຕາກ
ອາກາດ. (ບໍ່ໃຊ້ໄດ້ກັບ SLIMF).
- 5.4.2 ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໂດຍກົດຈະການຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບ
ການສົ່ງເສີມໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດເປື້ອນຜິດເສຍຕໍ່ກັບ
ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມຄອງອື່ນ.

ມາດຖານ 5.5 ກິດຈະການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຕ້ອງຮັບຮູ້ ຮັກສາ ແລະ
ສົ່ງເສີມຄຸນຄ່າຂອງການບໍລິການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້
ບ່ອນໃດເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະສົ່ງເສີມເຊັ່ນ: ແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ການປະມົງ.

- 5.5.1 ຜູ້ຈັດການປ່າເອົາໃຈໃສ່ຂອບເຂດການບໍລິການ ແລະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້
ເຊັ່ນ: ອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະການປະມົງ.

--	--	--	--

- 5.5.2 ພື້ນທີ່ 'ອ' ອັນໃຫ້ ຫຼື ພິເສດເຊັ່ນ: ອ່າງຮັບນໍ້າໄດ້ ຮັບການພິຈາລະນາ ຢູ່ ໃນການວາງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະໄດ້ ຮັບການ ອອກແບບຢູ່ ໃນແຜນທີ່.
- 5.5.3 ມີບົດແນະນຳ ແລະມາດຕະການສຳລັບການປົກປ້ອງ ແລະການເພີ່ມຄວາມ ອຸດົມສົມບູນຂອງມູນຄ່າ ທີ່ ແລະການບໍລິການ ແລະພວກມັນໄດ້ ຮັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- 5.5.4 ກິດຈະກຳທາງດ້ານປ່າໄມ້ ບໍ່ ທຳລາຍແຫຼ່ງທີ່ ຢູ່ ອາໃສຂອງຊະນິດປາທີ່ ມີຄວາມສຳຄັນທາງການຄ້າ ແລະວັດທະນະທຳ ຢູ່ ພາຍໃນພື້ນທີ່ ບໍ່ ທຳລາຍ ແລະລຸ້ນລຸ້ນ.

ມາດຖານ 5.6 ອັດຕາການຂຸດຄົ້ນຜະລິດຕະພັນໄມ້ ອອກ ຕ້ອງບໍ່ ເກີນລະດັບຄວາມຍືນຍົງຂອງປ່າ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 5.6.1 ການວາງແຜນການຕັດທີ່ ອະນຸຍາດໄດ້ ປະຈຳປີ (AAC) ແມ່ນໄດ້ ຮັບການລະບຸ ຊັດ ເຈນຢູ່ ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າ ແລະໄດ້ ອີງໃສ່ ວິທີການທີ່ ໄດ້ ຮັບຮອງ (ຕີພິມ) ແລະເປັນໄປຕາມຊຸດ, ດຈ, ດປະສົງຂອງການຄຸ້ມຄອງ.
- 5.6.2 ລະດັບການຂຸດຄົ້ນທີ່ ໄດ້ ຄາດໄວ້ ແມ່ນໄດ້ ຮັບການພິຈາລະນາຢູ່ ທຸກຊັດເຈນໃນ ດ້ານຜົນຜະລິດຂອງຜະລິດຕະພັນ ບໍ່ ທຳລາຍ ທີ່ ຍືນຍົງຖາວອນ ເຊິ່ງແຜນການ ຄຸ້ມຄອງບໍ່ ທຳລາຍໄດ້ ອີງໃສ່ ນັ້ນ.
- 5.6.3 ບໍລິມາດທີ່ ໄດ້ ຂຸດຄົ້ນນັ້ນໄດ້ ຮັບການຕິດຕາມ, ບັນທຶກເປັນເອກະສານ ແລະໄດ້ ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ ຢູ່ ໃນຂະບວນການວາງແຜນການ.
- 5.6.4 ການເກັບກູ້ ເຄື່ອງປ່າຂອງດັ່ງທີ່ ໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດບໍ່ ໃຫ້ ເກີນກ່ວາ ອັດຕາການເກີດແທນທີ່ ໄດ້ ຄຳນວນໄວ້ ໃນໄລຍະຍາວ.

--	--	--	--

ຫຼັກການ #6: ຜົນກະທົບສະພາບແວດລ້ອມ

ພະຍາກອນນີ້, ດັ່ງນັ້ນ ທີ່ ດສະນີພະພາບ ແລະ ລະບົບນິເວດທີ່ ບອບບາງ ແລະ ເປັນເອກະລັກ. ແບບນີ້ ຈະເປັນການຮັກສາບົດບາດ ທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຄວາມສົມບູນຂອງປ່າໄມ້.

ມາດຖານ 6.1 ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງໃຫ້ສໍາເລັດ ໂດຍເໝາະສົມກັບຂະໜາດ, ຄວາມລະອຽດຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ລັກສະນະເດັ່ນຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ ໃຫ້ລວມເຂົ້າໃນລະ
Assessment of environmental impacts shall be completed -- appropriate to the scale, intensity of forest management and the uniqueness of the affected resources -- and adequately integrated into management systems. Assessments shall include landscape level considerations as well as the impacts of on-site processing facilities. Environmental impacts shall be assessed prior to commencement of site-disturbing operations.

ຕົວຊີ້ບອກ:

6.1.1 ລະບົບການປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເໝາະສົມຕໍ່ຂະໜາດ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະຄວາມເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງ ຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັນທຶກເປັນເອກະສານໄວ້ກ່ອນເລີ່ມການດໍາເນີນການໃດໜຶ່ງ (SLIMF: ກ່ອນເລີ່ມການດໍາເນີນການໃດໜຶ່ງ, ໄດ້ມີການລະບຸຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ອາດຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະການດໍາເນີນການແມ່ນໄດ້ອອກແບບເນື້ອ ຫຼື ດຜ່ອນໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ການປະເມີນແມ່ນບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງ ບັນທຶກເປັນເອກະສານໄວ້ນອກຈາກວ່າກົດໝາຍຮັບຮອງໃຫ້ເຮັດ).

6.1.2 ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການປະເມີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຢູ່ໃນການ ດໍາເນີນການຕໍ່ມາ ແລະຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນຂະ ບວນການວາງແຜນການ.

Criterion 6.2 Safeguards shall exist which protect rare, threatened and endangered species and their habitats (e.g., nesting and feeding areas). Conservation zones and protection areas shall be established, appropriate to the scale and intensity of forest management and the uniqueness of the affected resources. Inappropriate hunting, fishing, trapping and collecting shall be controlled.

ຕົວຊີ້ບອກ:

6.2.1 ຊະນິດພັນທີ່ຫາຍາກ, ໃກ້ຈະສູນພັນ ຫຼືຖືກຄຸ້ມຄອງ ກຳລັງ ແລະແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ ອາໄສຂອງພວກມັນ (ຕົວຢ່າງ ພື້ນທີ່ ບໍ່ອັນເຮັດຮັ່ງ ແລະໃຫ້ອາຫານ) ທີ່ມີ ຢູ່ ຫຼືອາດຈະມີຢູ່ ໄດ້ຮັບການລະບຸ ແລະເຮັດເປັນແຜນທີ່ໄວ້ (SLIMF: ໃນ ບັນທຶກຮູ້ ໄດ້ມີການປຶກສາຮ່ວມ ຊະນິດພັນທີ່ຫາຍາກ ແລະໃກ້ຈະ ສູນພັນ).

--	--	--	--

- 6.2.2 ຂັ້ນຕອນດຳເນີນການເພື່ອປົກປ້ອງຊະນິດພັນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບທຶກເປັນເອກະສານໄວ້ ແລະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (SLIMF: ຂັ້ນຕອນດຳເນີນການເພື່ອປົກປ້ອງຊະນິດພັນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ).
- 6.2.3 ເຂດອະນຸລັກ, ເຂດປົກປ້ອງ ແລະເຂດຮັກສາສັດປ່າໄດ້ຮັບການກ່າວຂຶ້ນ ແລະປົກປ້ອງໜ້າໜ້າຂອງ ໃນແຜນທີ່ ເໝາະສົມຕໍ່ກັບຂະໜາດ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ບໍ່ໃຊ້ໄດ້ກັບການດຳເນີນການຂອງ SLIMF ຢ່າງດັບ).
- 6.2.4 ການຄັດເລືອກເຂດອະນຸລັກ ແລະເຂດປົກປ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຕັດສິນໃນເງື່ອນໄຂທາງດ້ານທາດຮຽງຂອງພວກມັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປະກອບສ່ວນສູງສຸດຕໍ່ກັບການຮັກສາ ແລະການເພີ່ມຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊີວະນາໆພັນ.
- 6.2.5 ການເຄື່ອນທີ່ຂອງຊະນິດພັນ ແລະສັດທີ່ສຳຄັນລະຫວ່າງເຂດອະນຸລັກ ແລະຂຸດຄົ້ນໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ ໂດຍການຮັກສາເຂດຮັກສາປ່າທີ່ບໍ່ທັນຖືກຕັດ ໂດຍອີງໃສ່ດ້ານຕ່າງໆຂອງແຄມນ້ຳທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມຄັ້ງຄັນ ແລະຂ້າມສັນພູເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບປ່າຜົນໃຫຍ່ ເຊິ່ງຈະບໍ່ຖືກຂຸດຄົ້ນ (ບໍ່ໃຊ້ໄດ້ກັບການດຳເນີນການຂອງ SLIMF ຢ່າງດັບ).
- 6.2.6 ກິດຈະກຳການວາສັດ, ການຫາປາ, ການປ່ອຍໃຫ້ສັດກິນຫຍ້າ ແລະການເກັບກູ້ຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນແມ່ນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ພວກມັນເກີນກວ່າລະດັບທີ່ຍືນຍົງ.
- 6.2.7 ກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ເໝາະສົມເຊັ່ນ: ການວາສັດ ແລະການດັກຈັບຊະນິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງທີ່ຜິດກົດໝາຍນັ້ນໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນ.

ມາດຖານ 6.3 ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສົມບູນ, ສິ່ງເສີມຫຼື ພື້ນຜູ້ຄືນຄຸນຄ່າ ແລະບົດບາດທາງນິເວດວິທະຍາລວມມີ:

- ກ) ການສືບທອດ ແລະ ການຟື້ນຟູປ່າ
- ຂ) ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານພັນທຸກຳ, ຊະນິດພັນ ແລະ ລະບົບນິເວດວິທະຍາ
- ຄ) ຮອບວັດທາງທຳມະຊາດທີ່ມີຜົນຕໍ່ຜະລິດຕະຜົນຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາ

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 6.3.1 ລະບົບການຮັກສາປ່າປູກທີ່ໄດ້ຍອມຮັບນັ້ນເໝາະສົມກັບນິເວດວິທະຍາຂອງປ່າ.
- 6.3.2 ລະບົບທີ່ໃຊ້ພື້ນທີ່ຕັດທີ່ໜ້ອຍ, ການໃຫ້ລົມລົງແບບທີ່ມີການຄັດເລືອກ ແລະກິນປະເພດອາຍຸຕ່າງໆໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ
- 6.3.3 ຖ້າມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ກັບລະບົບປ່າປູກ, ການດຳເນີນການທາງດ້ານປ່າໄມ້ຈະຕ້ອງເລື່ອງໃສ່ການປະສົມຂອງສ່ວນຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຂະໜາດ, ຮູບຮ່າງ, ຊະນິດ ແລະວັນທີ່ຂອງການປູກ ແລະການໃຫ້ລົມລົງໃຫ້ປະສົມກິນກິນກັບສະພາບພື້ນທີ່.

--	--	--	--

- 6.3.4 ຂະໜາດຂອງການໃຫ້ລົ້ມລົງ (ຕົວຢ່າງ ຂະໜາດຂອງລົດເກັ່ງນ້ອຍ) ແມ່ນໄດ້ສັດສ່ວນກັບພະລັງທາງທຳມະຊາດຂອງປະເພດບ່າ ແລະພື້ນທີ່ພາຍໃຕ້ການພິຈາລະນາ (ນອກຈາກວ່າໄດ້ມີການໃຫ້ເຫດຜົນຂອງບ່າບູກທຶຖືກຕ້ອງຊຸດເຈນ).
- 6.3.5 ການໃຫ້ລົ້ມລົງຕາມການເລືອກ ແລະການຮັກສາດ້ວຍການຕັດຮອນໄດ້ຮັບການອອກແບບເພື່ອຮັກສາຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊະນິດພັນ.
- 6.3.6 ຊີວະນາໆພັນໄດ້ຮັບການຮັກສາເປັນບົກກະຕິໂດຍການຮັກສາແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສໃນບ່ອນທີ່ສຳຄັນ ຕົວຢ່າງ ບ່າຂົວຕາມແຄມນ້ຳ, ບ່າຂົວຕາມບ່າຫີນ, ໜອງບຶງ ແລະທີ່ຢູ່ອາໄສອື່ນໆ.
- 6.3.7 ແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສບ່ອນທີ່ມີໄມ້ຢືນຕົ້ນ ແລະໄມ້ນອນຂອນຕາຍຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັກສາໃນລະດັບທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຖານ 6.4 ຕົວຢ່າງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບນິເວດທີ່ມີຢູ່ໃນຂົງເຂດຕ້ອງໄດ້ຮັບການປ້ອງກັນໃຫ້ຢູ່ສະພາບເດີມຂອງມັນ ແລະໝາຍເຊິ່ງໃນແຜນທີ່ໃຫ້ເໝາະສົມກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງ ການດຳເນີນງານ ແລະ ເອກະລັກຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

6.4.1 ຕົວຢ່າງທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ກັບລະບົບນິເວດທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນສະພາບການຂອງດິນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢູ່ໃນສະພາບທຳມະຊາດຂອງພວກມັນ ແລະບັນທຶກໄວ້ໃນແຜນທີ່, ເໝາະສົມຕໍ່ກັບຂະໜາດ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງການດຳເນີນງານ ແລະຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (SLIMF: ໃນບ່ອນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າຕົວຢ່າງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບນິເວດມີຢູ່ໃນ FMU ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ).

ມາດຖານ 6.5 ຕ້ອງກະກຽມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນະນຳເພື່ອ: ຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ, ລຸດຜ່ອນຜົນ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍຂອງ ບ່າໄມ້ໃນອະດີດຄືນ, ສ້າງທາງ ແລະ ການລົບກວນທາງກົນຈັກອື່ນໆ ແລະ ເພື່ອປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 6.5.1 ມີບົດແນະນຳໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ ແລະການກໍ່ສ້າງຖະໜົນທີ່ບັນລຸໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການປະຕິບັດດິນສຸດໃນລະດັບຊາດ ຫຼືລະດັບພາກ (ຕົວຢ່າງ ຕົວແບບຂອງ FAO ກ່ຽວກັບກົດລະບົບຂອງການປະຕິບັດການຂຸດຄົ້ນບ່າໄມ້) ໃຫ້ກັບຜູ້ຈັດການ ແລະຫົວໜ້າບ່າໄມ້ (SLIMF: ການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງບ່າໄມ້ທັງໝົດທີ່ອາດຈະສ້າງຜົນເສຍຫາຍກັບດິນບູກຜັງ (ຕົວຢ່າງ ການອັດແໜ້ນ, ການເຊາະເຈື່ອນ) ແລະວິທີການທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຫຼືຫຼີກເວັ້ນສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ).
- 6.5.2 ບົດແນະນຳໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນຕົ້ນໄຂຂອງຕົວຊີ້ບອກ 6.5.1 ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນງານ ແລະການວາງແຜນ.

--	--	--	--	--

- 6.5.3** ເຂດກັບຊົນໄດ້ຮັບການຮັກສາຕາມແຜນນໍາ ແລະບໍລິເວນຕົວແຜນນໍາ. ເຂດກັບຊົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປັບທຸກໆໝາຍຢູ່ໃນແຜນທີ່ ແລະເປັນໄປຕາມບັນດາຂໍ້ກໍານົດມາດຖານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບົດແນະນໍາການປະຕິບັດທີ່ດິນສຸດຍູ່ ໃນລະດັບຊາດ ແລະລະດັບພາກ (ຕົວຢ່າງ ຕົວແບບຂອງ FAO ກໍ່ບົວກັບກົດລະບົບຂອງການປະຕິບັດການຂຸດຄົ້ນບໍ່ໄມ້).
- 6.5.4** ຜູ້ປະຕິບັດການເອົາໃຈໃສ່ ແລະສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂະບວນດໍາເນີນການສຸກເສີນທີ່ພົບພໍ້ເພື່ອເຮັດການອະນາໄມນໍ້າມັນ ແລະສານເຄມີຮົ່ວເຫຼືອ ຫຼັງຈາກເກີດອຸປະຕິເຫດ.
- 6.5.5** ບໍ່ມີມົນລະພິດຢູ່ໃນນໍ້າບໍລິເວນໃກ້ຄ້ວງ ພ້ອມກັບບໍ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຕະກອນທີ່ເກີດມາຈາກການດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນໄມ້.
- 6.5.6** ນະໂຍບາຍ ແລະຂັ້ນຕອນດໍາເນີນການກວມເອົາບັນທັດຖານຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: ພື້ນທີ່ປົກປ້ອງໄດ້ຮັບການປັບທຸກໆໝາຍຊາຍແດນ ຢ່າງໜ້ອຍກໍ່ເປັນການຊົ່ວຄາວກ່ອນເລີ່ມການດໍາເນີນການປ່າໄມ້ຢູ່ໃນດິນທີ່ໃກ້ຄ້ວງ
- ເຄື່ອງຈັກເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງບໍ່ເຂົ້າໄປຫາແຜນນໍາ ຍົກເວັ້ນແຕ່ບ່ອນທີ່ໃຊ້ຂ້າມນໍ້າທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ແລະໄດ້ອອກແບບໄວ້
 - ບໍ່ຄວນຖິ້ມກິ່ງໄມ້ ແລະຍອດໄມ້ທີ່ຕັດລົງສູ່ແຜນນໍາ
 - ຢ່າດຸກຖານຂຸດຄົ້ນແມ່ືອດິນມືນໍ້າອື່ນຕົວ
 - ການໃຊ້ແຜ່ນຮອງໄດ້ຮັບການລະບຸ ເມື່ອມີຄວາມຈໍາເປັນ.
- 6.5.7** ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ທັງໝົດໄດ້ດໍາເນີນການຕາມຄໍາແນະນໍາທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້.
- 6.5.8** ກໍາມະກອນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມພົບພໍ້ໃນດ້ານວິທີການຂຸດຄົ້ນ. ສໍາລັບ FMEs ຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ຈະຕ້ອງມີໂຄງການຝຶກອົບຮົມເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມ.

ມາດຖານ 6.6 ລະບົບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ຕ້ອງສົ່ງເສີມກຸສົນພັດທະນາ ແລະການນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງເຄມີ ສໍາຫຼັບປູກປັດຕູພືດ ແລະຕ້ອງພະຍາຍາມຫຼີກລ້ຽງ ການໃຊ້ຢາຂ້າສັດຕູພືດທີ່ເປັນເຄມີ. ຫ້າມນໍາໃຊ້ຢາຂ້າສັດຕູພືດ ຊະນິດ 1A ແລະ 1B ລະບຸໂດຍອົງການອະນາໄມໂລກ, ຢາຂ້າສັດຕູພືດທີ່ເປັນພິດ ຫຼື ມີສານຕົກຄ້າງທີ່ເຂັ້ມຂຸ້ນ ແລະສະສົມໃນຕ້ອງໄສ້ອາຫານເກີນປົກກະຕິ ຕະຫຼອດທັງຢາຂ້າສັດຕູພືດທີ່ເກີດອາດຫ້າມໂດຍ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງສາກົນ. ຖ້າມີການນໍາໃຊ້, ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີອຸປະກອນ ແລະ ມີການຝຶກອົບຮົມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສັດຕູພືດ ແລະ ທາງສະພາບແວດລ້ອມ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 6.6.1** ມີ ຄຸນສັດສາດການຄວບຄຸມ ມສັດຕູພືດ, ພະຍາດ ແລະວັດຊະພືດຢູ່ພ້ອມ.
- 6.6.2** ໃຊ້ສານເຄມີພົບພໍ້ແຕ່ເມື່ອມີຄວາມຈໍາເປັນອັນຫຼີເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ກໍານົດ. ໃຊ້ສານເຄມີສັງເກດພົບພໍ້ແຕ່

--	--	--	--

ເມື່ອບໍ່ຮູ້ຈັກທາງເລືອກໃນການທົບທວນໃຊ້ສານເຄມີ ທົບທວນນໍາໄປ
ສູ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີນຂະໜາດ.

- 6.6.3 ມີບັນຊີຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ໃຊ້ປະຈຸບັນທັງໝົດຢູ່ໃນອົງການຈັດຕັ້ງ
ທີ່ມີເອກະສານບັນທຶກຊື່ການຄ້າ ແລະສານອອກກວດ. ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີ
ກາໝາຍຜະລິດຕະພັນ, ການອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາໃຊ້, ວິທີການ ແລະອັດຕານນໍາໃຊ້
ກໍ່ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບເປັນເອກະສານຄືກັນ.
- 6.6.4 ບໍ່ມີການນໍາໃຊ້ສານປາບສັດຕູພືດທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນບ່ອນ
ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດກ່ຽວກັບສັດຕູພືດຈາກເລຂາທິການ FSC ທີ່ໄດ້
ຮັບການຍົກເວັ້ນສູງ, ກຳນົດໂດຍທາງ GFA ກ່ອນໃຊ້.
- 6.6.5 ການໃຊ້ສານເຄມີ (arboricides, ຢາຂ້າແມງໄມ້, ຢາຂ້າຫຍ້າ, ອື່ນ) ແມ່ນຖືກຄວບ
ຄູ່ມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.
- 6.6.6 ຖ້າມີການໃຊ້ສານເຄມີ, ໄດ້ນໍາໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການນໍາ
ໃຊ້ ແລະໄດ້ມີການຜຶກພະນັກງານຢ່າງເໝາະສົມ.
- 6.6.7 ໄດ້ມີການຫ້າມການໃຊ້ສານເຄມີຢູ່ພາຍໃນໄລຍະ 10 m ຂອງແຜ່ນນໍ້າ ແລະ ໄລຍະ
30 m ອ້ອມອ້າງແກ້ບນໍ້າ ແລະໜອງບຶງ.
- 6.6.8 ໄດ້ມີການຫ້າມການນໍາໃຊ້ຖ້າຄາດວ່າຈະມີຜົນຕົກໜັກ, ໃນລະຫວ່າງຊ່ວງ
ອາກາດຊື່ນ, ພື້ນດິນທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍຫົມແຂງ ຫຼືພື້ນດິນທີ່
ຖືກອົບໃຫ້ແຫ້ງໃນໄລຍະແຫ້ງແລ້ວ.
- 6.6.9 ການເກັບມ້ືນ ແລະການຖືສານເຄມີປະຕິບັດຕາມບົດແນະນໍາຫຼ້າສູງ, ດກ່ຽວ
ກັບຄວາມປອດໄພ ແລະສະພາບ.

ມາດຖານ 6.7 ທາດເຄມີ, ສິ່ງບັນຈຸ, ສິ່ງເສຍຫາຍອື່ອ
ທີ່ບໍ່ແມ່ນອິນຊີວັດຖຸບັດຂອງແຫຼວ ແລະ ຂອງແຂງ ລວມທັງນໍ້າມັນ ແລະ
ເຊື້ອເພີງ
ຕ້ອງຖືກຈັດການໃນລັກສະນະທີ່ເໝາະສົມທາງສະພາບແວດລ້ອມໃນສະຖານທີ່ນອກ
ເຂດ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 6.7.1 ມີບົດແນະນໍາອະທິບາຍເຖິງການນໍາໃຊ້ ແລະການກໍາຈັດສານເຄມີ, ພາຊະນະ
ບັນຈຸ, ຂອງເສຍທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ແລະຂອງແຂງທີ່ບໍ່ແມ່ນສານອິນຊີ
ແລະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- 6.7.2 ພະນັກງານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກໍາຈັດຂອງເສຍທີ່ເໝາະສົມກັບ
ສະພາບແວດລ້ອມ.
- 6.7.3 ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນ ແລະນໍ້າມັນຫຼຸດລົງທີ່ເປັນ
ມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.
- 6.7.4 ທີ່ດິນ ແລະນໍ້າໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງບໍ່ໃຫ້ມີມົນລະພິດ.
- 6.7.5 ໄດ້ຮັບການກໍາຈັດຂອງເສຍທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກອຸປະກອນ ແລະວັດສະດຸຕ່າງໆ.

--	--	--	--

ມາດຖານ 6.8 ການນຳໃຊ້ ຕົວຄວບຄຸມທາງຊີວະພາບ ຕ້ອງເຮັດເປັນເອກະສານອ້າງອີງ, ລຸດຜ່ອນ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງຊາດ ແລະ ສົນທິສັນຍາທາງວິທະຍາສາດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວທາງສາກົນ.

ຫ້າມນຳໃຊ້ ອົງປັບຮັບຮອງ ທີ່ໄດ້ຜັບຮູ້ (GMO).

ຕົວຊີ້ບອກ:

6.8.1 ມີຂັ້ນຕອນດຳເນີນການ ແລະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອເຮັດການ ບັນທຶກ ແລະຕິດຕາມທຸກການນຳໃຊ້ສານຄວບຄຸມທາງຊີວະວິທະຍາ.

6.8.2 ການນຳໃຊ້ສານຄວບຄຸມທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາໄດ້ຮັບການຫຼີກເວັ້ນ ຫຼື ມີ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການຄວບຄຸມທາງເລືອກທີ່ມີຢູ່ ທີ່ສຸດ ເຊິ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີນຂະໜາດ.

6.8.3 ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ ຈີເອັມໄອ (genetically modified organisms), ລວມທັງສິ່ງທີ່ຈະນຳ ໃຊ້ ບຸກ ແລະສານຄວບຄຸມທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ.

ມາດຖານ 6.9 ການນຳໃຊ້ ຊະນິດພັນຕ່າງໆ ທີ່ ຕ້ອງໄດ້ ຄວບຄຸມ ຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈຳ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບທາງນິເວດວິທະຍາ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

6.9.1 ການນຳໃຊ້ ຊະນິດຈາກຕ່າງໆ ທີ່ ບໍ່ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ ມີເຫດຜົນອັນຖືກຕ້ອງໃນ ແຕ່ລະກໍລະນີ.

6.9.2 ຊະນິດຈາກຕ່າງໆ ທີ່ ບໍ່ໃຊ້ໃນຂະໜາດເພື່ອການຄ້າ ແມ່ນຈະຕ້ອງບໍ່ເຮັດ ໃຫ້ມີຜົນຮ້າຍແຮງເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ຫຼື ຜົນກະທົບທີ່ເປັນ ຜົນເສຍຕໍ່ສະພາບທີ່ດິນອ້ອມຂ້າງ ແລະອົງປະກອບທາງດ້ານຊະນິດຕາມ ທຳມະຊາດ.

6.9.3 ມີການຕິດຕາມການນຳໃຊ້ ຊະນິດຈາກຕ່າງໆ ທີ່ ບໍ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອຫຼີກ ເວັ້ນຜົນກະທົບທາງດ້ານນິເວດທີ່ເປັນໄປໄດ້: ການຕິດຕັ້ງມາໃໝ່ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການ.

ມາດຖານ 6.10 ບໍ່ຄວນໃຫ້ມີການຫັນປ່ຽນເນື້ອທີ່ ບຸກໄປເຮັດສວນບຸກໄມ້ ຫຼື ໄປສູ່ ຈຸດປະສົງອື່ນ, ອີກເວັ້ນແຕ່ ກໍລະນີທີ່ ການຫັນປ່ຽນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອ:

- ກ) ເຮັດພຽງແຕ່ສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງຂອງເຂດຈັດສັນຄຸ້ມຄອງບ່າ, ແລະ
- ຂ) ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນເຂດທີ່ບໍ່ໄມ້ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງຕໍ່ການຮະນຸລັກ, ແລະ
- ຄ) ຈະສາມາດໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ການຮະນຸລັກໃນໄລຍະຍາວ, ໝັ້ນຄົງ, ເພື່ອມາດຕິ ແລະ ເປັນແກ່ນສານຕໍ່ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງບ່າ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

6.10.1 ການປ່ຽນປ່າໄມ້ເປັນສວນບຸກໄມ້ ການປູກພືດຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນປ່າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ອີກເວັ້ນໃນສະຖານະການທີ່ປ່ຽນແປງ:

a) ຫມາຍເຖິງການເປັນສ່ວນຈຳກັດຫຼາຍຂອງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງບ່າໄມ້; ແລະ

--	--	--	--

- b) ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີມູນຄ່າສູງການອະນຸລັກ; ແລະ
- c) ຈະເຮັດໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເພີ່ມເຕີມ, ຄວາມປອດໄພ, ໃນໄລຍະຍາວຜົນປະໂຫຍດການອະນຸລັກໃນທົ່ວຫນ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້.

ຫຼັກການ # 7: ແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ

ຕ້ອງຂຶ້ນແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງທີ່ເໝາະສົມກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງການດຳເນີນງານ, ຈຸດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແລະ ບັບບູຮູ້ຂໍ້ມູນໃຫ້ໃຊ້ໄດ້. ຈຸດປະສົງໃນໄລຍະຍາວຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ວິທີການທີ່ຈະບັນລຸ, ຜົນສຳເລັດຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ມາດຖານ 7.1 ສະໜອງແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆເພື່ອສະໜັບສະໜູນ:

- ກ) ຈຸດປະສົງຂອງການຈັດສັນ.
- ຂ) ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລັດຖະທຳດີ ບຸກຄົນ ທີ່ຈະຄຸ້ມຄອງ, ຂໍ້ຂັບຂີ່ເທັດທາງສິ່ງແວດລ້ອມ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ເງື່ອນໄຂທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ດິນໃນເຂດໃກ້ຄຽງ.
- ຄ) ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລະບົບວະນະວັດ ແລະ/ ຫຼື ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ໂດຍອີງໃສ່ ນິເວດວິທະຍາຂອງບໍ່ໄດ້ ແລະ ຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກການສຳຫຼວດລັດຖະທຳດີ ບຸກຄົນ.
- ງ) ເຫດຜົນໃນການກຳນົດອັດຕາການຂຸດຄົ້ນປະຈຳປີ ແລະ ການເລືອກລຸຮູ້ນິເວດ.
- ຈ) ການກຳນົດໃນການຕິດຕາມກວດກາການບໍ່ເປັນແບງ ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງບໍ່ໄດ້.
- ສ) ການຮັກສາຄວາມປອດໄພດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງອີງໃສ່ ການປະເມີນຜົນຕ່າງໆດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ຊ) ວາງແຜນສຳຫຼັບກຳນົດ ແລະ ປ້ອງກັນລຸຮູ້ນິເວດທີ່ ຫາຍາກ, ໃກ້ ຈະສູນພັນ ແລະ ໄດ້ຮັບໄພຂົ່ມຂູ່.
- ຢ) ສ້າງແຜນທີ່ ອະທິບາຍເຖິງຖານລັດຖະທຳດີ ບຸກຄົນ ທີ່ຈະຄຸ້ມຄອງ ລວມມີ ຜູ້ອື່ນທີ່ ບໍ່ ອາດຈະກຳນົດສັນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ ແລ້ວ ແລະ ກຳມະສິດທີ່ດິນ.
- ດ) ອະທິບາຍ ແລະ ໃຫ້ ເຫດຜົນກ່ຽວກັບເຕັກນິກການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈະນຳໃຊ້.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 7.1.1 ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມຄອງ.
- 7.1.2 ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ການບັນຍາຍເຖິງລັດຖະທຳດີ ບຸກຄົນ ທີ່ຈະຖືກຄຸ້ມຄອງ, ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສະຖານະພາບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ, ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແລະ ລັກສະນະຂອງທີ່ດິນຢູ່ໃກ້ຄຽງ.
- 7.1.3 ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ການບັນຍາຍເຖິງລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ ແລະ/ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ ອີງຕາມນິເວດວິທະຍາຂອງບໍ່ໄດ້ ທີ່ກ່ຽວກັບ ວາງແຜນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້ ຜ່ານທາງບັນລຸລາຍການລັດຖະທຳດີ ບຸກຄົນ.
- 7.1.4 ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເຫດຜົນຄວາມເປັນມາສຳລັບອັດຕາການຂຸດຄົ້ນປະຈຳປີ ແລະ ການຄັດເລືອກລຸຮູ້ນິເວດ.

--	--	--	--

- 7.1.5 ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເຫັນການຈັດໃຫ້ມີການຕິດຕາມການເຕີບໂຕ ແລະສະພາບການເລື່ອນແໜ້ງຂອງປ່າໄມ້.
- 7.1.6 ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມອື່ນໆຕາມການປະເມີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.
- 7.1.7 ແຜນການເພື່ອການກວ່ານິດ ແລະປົກປ້ອງຊະນິດທີ່ຫາຍາກ, ຖືກຄ, ກຄາມ ແລະໃກ້ຈະສູນພັນ.
- 7.1.8 ແຜນທີ່ອະທິບາຍເຖິງຖານຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ລວມທັງພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ, ກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ ແລະຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ.
- 7.1.9 ຄຳອະທິບາຍ ແລະເຫດຜົນຂອງເຕັກນິກ ແລະອຸປະກອນການຂຸດຄົ້ນທີ່ຈະນຳໃຊ້.

ມາດຖານ 7.2 ແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດທວນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະເພື່ອນຳເອົາຜົນຂອງການປະເມີນຜົນ ແລະຂໍ້ມູນທາງວິຊາການ ແລະວິທະຍາສາດໃໝ່ໆເຂົ້າມາ ຕະຫຼອດເພື່ອຕອບຮັບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ ແລະສັງຄົມ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 7.2.1 ມີຂັ້ນຕອນດຳເນີນການສຳລັບການດັດແກ້ ແລະການອັບເດດແຜນການຄຸ້ມຄອງປົກກະຕິ.
- 7.2.2 ຢູ່ໃນການດັດແກ້ແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຄິດເຫັນຂອງສະຖາບັນຄວ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ.
- 7.2.3 ມີຫຼັກຖານທີ່ບໍ່ປົກຄຸມຜົນຕອບແທນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະເສດຖະກິດໄດ້ເອົາລວມເຂົ້າໄວ້ໃນການດັດແກ້ແຜນການຄຸ້ມຄອງ.
- 7.2.4 ມີວິທີການເພື່ອປະເມີນຜົນການພັດທະນາທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະເຕັກນິກອື່ນໆໃໝ່ ເພື່ອການລວມເຂົ້າກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແກ້.
- 7.2.5 ແຜນດຳເນີນງານປະຈຳປີທີ່ມີແຜນທີ່ນັ້ນມີຢູ່ ແລະສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ.

ມາດຖານ 7.3 ກຳມະກອນປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຊີ້ນຳເພື່ອຮັບປະກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 7.3.1 ໄດ້ມີການສະໜອງ ແລະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມເຕີມພິເສດທາງດ້ານວິທະຍາ ແລະເຕັກນິກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້.
- 7.3.2 ພະນັກງານປ່າໄມ້ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງທີ່ເໝາະສົມເຖິງ.
- 7.3.3 ພະນັກງານປ່າໄມ້ຮູ້ຈັກຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້.

--	--	--	--

7.3.4 ຜູ້ຈັດການບໍ່ໄດ້ມີການກວດກາເບິ່ງວົກຂອງພະນັກງານບໍ່ໄດ້ໃນຊ່ວງ
ເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຖານ 7.4 ເຖິງວ່າຈະນັບຂໍ້ມູນເປັນຄວາມລັບກໍຕາມ, ແຕ່ຜູ້ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງຕ້ອງໃຫ້ມີບຸກຄະສາມາດບກໍ່ວົກ ບອກປະກອບພື້ນຖານຂອງແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສາທາລະນະ, ລວມທັງອັນທີ່ລວມຢູ່ໃນມາດຖານ 7.1 ນຳ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

7.4.1 ສັງລວມອົງປະກອບເບື້ອງຕົ້ນຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງປົກກະຕິ, ລວມທັງ ບັນດາສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບເປັນລາຍການໄວ້ໃນມາດຖານ 7.1 ໃຫ້ມີພ້ອມໃຫ້ກັບ ສັງຄົມ. ກິດຈະການຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ມີການແຈ້ງໃຫ້ກັບສັງຄົມ ຮູ້ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງປົກກະຕິ (ເບິ່ງ ຂໍ້ 4.4.4) (SLIMF: ຕາມການສະເໜີ, FME ຈະໃຫ້ມີສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ແຜນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍ ກົງຈາກກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້).

--	--	--	--

ຫຼັກການ #8: ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

ຕ້ອງດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາໃຫ້ເໝາະສົມກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອປະເມີນເງື່ອນໄຂ ຂອງບ່າ, ຜົນຜະລິດຂອງບ່າ, ແຫຼ່ງທຸກມາຂອງໄມ້, ກິດຈະກຳ ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຖານ 8.1 ຄວາມຖີ່ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງການຕິດຕາມກວດກາຕ້ອງພິຈາລະນາຕາມຂະໜາດ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງຕະຫຼອດທັງ ຄວາມບຸບບາງ ແລະ ຄວາມສັບຊ້ອນສຳພັນ ຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກກະທົບ. ແນວທາງການຕິດຕາມກວດກາ ຄວນຈະສອດຄ່ອງ ແລະ ສາມາດເຮັດຄືນໄດ້ຕະຫຼອດເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດປັບປຸງໄດ້ ລະຫວ່າງຜົນ ແລະ ການປະເມີນການປ່ຽນແປງ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 8.1.1 ທ, ກກິດຈະກຳທີ່ຮັບກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດຕາມຕ້ອງໄດ້ຮັບການລະບຸ, .
- 8.1.2 ແຜນການ ແລະ ການອອກແບບອົງຕາມຂະບວນການດຳເນີນການມີຢູ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສາມາດເຮັດຄືນໄດ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານເປັນໄລຍະ.
- 8.1.3 ຄວາມຖີ່ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງການຕິດຕາມເໝາະສົມຕໍ່ກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງບ່າໄມ້ ເຊິ່ງນັບວ່າຄວາມຊັບຊ້ອນສ່ຳພັດຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຖືກກະທົບ.

ມາດຖານ 8.2 ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງບ່າຄວນປະກອບດ້ວຍການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາຕາມຕົວຊີ້ບອກລຸ່ມນີ້:

- ກ) ຜົນຜະລິດຂອງຜະລິດຕະພັນບ່າໄທ້ງໝົດທີ່ໄດ້ຂຸດຄົ້ນ.
- ຂ) ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ການສືບພັນ ແລະ ສະພາບບ່າ.
- ຄ) ໂຄງປະກອບຂອງບ່າ ແລະ ການປ່ຽນແປງທີ່ສັງເກດໄດ້ໃນພືດ ແລະ ສັດ.
- ງ) ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ທາງສັງຄົມ ໃນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິກິດການບ່າໄມ້ອື່ນໆ.
- ຈ) ມູນຄ່າ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງບ່າໄມ້.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 8.2.1 ຜົນຜະລິດຂອງຜະລິດຕະພັນຈາກບ່າໄມ້ທ, ກອັນທີ່ຂຸດຄົ້ນໄປໄດ້ຮັບການບັນທຶກ.
- 8.2.2 ບ່ອນທີ່ຕົວແບບການເຕີບໂຕມາດຕະຖານ ຫຼື ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເກີດໃໝ່ຂອງຊະນິດທາງການຄ້າບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກນັ້ນ, ມີໂຄງການເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງໃນອະນາຄົດ.
- 8.2.3 ສະພາບຂອງບ່າ (ການເກີດມີສັດຕູພືດ, ພະຍາດ, ການປະກົດມີການອັດແໜ້ນຂອງດິນ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ອື່ນໆ) ໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ຕິດຕາມເປື່ອງປົກກະຕິ.

--	--	--	--

- 8.2.4 ພື້ນທີ່ ອະນຸລັກ (ເບິ່ງ 6.2) ໄດ້ຮັບການຕິດຕາມປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບໍ່ມີຫຼັກຖານຂອງການເຊື່ອມໂຊມຫຼືການລົບກວນ.
- 8.2.5 ອົງປະກອບ ແລະການປ່ຽນແປງໃນພື້ນທີ່ ແລະຜູ້ສັດ ແລະປະສິດທິຜົນຂອງກິດຈະກຳອະນຸລັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊະນິດທີ່ຫາຍາກ, ຖືກຄ, ກຄາມ ແລະໃກ້ຈະສູນພັນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ.
- 8.2.6 ຕົວຊີ້ບອກຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະສັດຊີວິດຂອງການດຳເນີນການບໍ່ໄດ້, ລວມທັງດ້ານສ, ຂະພາບ ແລະຄວາມປອດໄພ ໄດ້ຮັບການກ່າວ ແລະຕິດຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳ.
- 8.2.7 ການປະຕິບັດຂອງຜູ້ຮັບໝົດໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ, ລວມທັງການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກ່າວຂອງສັນຍາ.
- 8.2.8 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ທັງໝົດໄດ້ຮັບການບັນທຶກ ແລະປະເມີນຜົນ ເພື່ອຕັດສິນປະສິດທິພາບການຜະລິດ ແລະປະສິດທິພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້.

ມາດຖານ 8.3 ຜູ້ສັນຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ຕ້ອງສະໜອງ ລະບົບເອກະສານອ້າງອີງເພື່ອຊ່ວຍ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຕິດຕາມກວດກາ ແລະຢັ້ງຢືນສາມາດຕິດຕາມແຕ່ລະຜົນຜະລິດບໍ່ ຈາກແຫຼ່ງເດີມທີ່ມັນມາ, ຂະບວນການດັ່ງກ່າວເອີ້ນວ່າ "ການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທີ່ມາ."

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 8.3.1 ຜະລິດຕະພັນບໍ່ໄດ້ທີ່ຖືກຂາຍອອກໄປຕາມການຮັບຮອງແມ່ນພ້ອມທີ່ຈະສາມາດລະບຸ ໄດ້ເປັນການອອກມາຈາກບໍ່ໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນ. ອັນນີ້ອາດຈະສາມາດບັນລຸ ໄດ້ຜ່ານການເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃສ່ໄມ້, ລະບົບການຄວບຄຸມເອກະສານ, ການບັນທຶກການຜະລິດປະຈຳວັນ ຫຼືອາທິດ ຫຼືການປະສົມປະສານແຕ່ກັນ ຫຼື ທີ່ອາຍຄືກັນນີ້.
- 8.3.2 ທຸກຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກຂາຍອອກໄປ ໂດຍການດຳເນີນການບໍ່ໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນໄດ້ຮັບການບັນທຶກດ້ວຍ: ປະເພດຜະລິດຕະພັນ ("FSC Pure" ນອກຈາກວ່າໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຄຳສັບອື່ນຢູ່ໃນມາດຕະຖານ FSC COC), ປະລິມານ ແລະບໍລິມາດ, ວັນທີ, ເລກທີອະນຸຍາດ FSC (GFA-FM/COC-xxxxxx), ລູກຄ້າ, ແລະຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະຕູບໍ່ໄດ້. ອັນນີ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍຫຼັກຖານຢູ່ໃນລະບົບການເກັບຮັກສາບົ່ມ (ໃບເກັບເງິນ, ໃບບິນ, ໃບສັ່ງ, ອື່ນໆ).
- 8.3.3 ການໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຂອງ FSC ອັນໃດອັນໜຶ່ງແມ່ນເປັນໄປຕາມມາດຕະຖານເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ FSC (FSC-STD-50-001 ແລະນະໂຍບາຍ FSC ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ/ບໍ່ຜິດແທນ) ແລະໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍ GFA ຫຼືສະຖາບັນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດອື່ນໆກ່ອນການນຳໃຊ້.

ມາດຖານ 8.4 ນຳເອົາຜົນຂອງການຕິດຕາມກວດກາເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະໃນການທົບທວນຄືນແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ.

--	--	--	--

ຕົວຊີ້ບອກ:

8.4.1 ມີລະບົບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການນໍາເອົາຜົນການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ ເຂົ້າໃນການດັດແກ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງ (SLIMF: ອ້າງອີງເຖິງຕົວຊີ້ບອກຕົວຊີ້ບອກ 7.2.3 ແລະ 7.2.4).

8.4.2 ການປ່ຽນແປງຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ສະເໜີຢູ່ໃນເວລາການວິເຄາະຜົນການ ຕິດຕາມໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (SLIMF: ອ້າງອີງເຖິງຕົວຊີ້ບອກ 7.2.3 ແລະ 7.2.4).

ມາດຖານ

8.5 ເຖິງວ່າຈະນັບຖືຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນກໍຕາມ,

ຜູ້ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າຕ້ອງໄດ້ມີບົດສະຫຼຸບຜົນຂອງຕົວຕິດຕາມ

ການຕິດຕາມກວດກາລວມທັງຕົວຕິດຕາມໃນມາດຖານ 8.2.

ຕົວຊີ້ບອກ:

8.5.1 ການສັງລວມຜົນການຕິດຕາມ ແລະການວິເຄາະປົກກະຕິທີ່ເຮັດໂດຍທາງ FMU ແມ່ນມີພ້ອມໃຫ້ກັບສັງຄົມ. ກິດຈະການຂະໜາດໃຫຍ່ (> 10.000 ha) ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າກັບສັງຄົມໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ປົກກະຕິ (ເບິ່ງຂໍ້ 4.4.4). (SLIMF: ຕາມການສະເໜີ, FME ຈະໃຫ້ມີແຜນການ ຄຸ້ມຄອງໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເອົາໃຫ້ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຜູ້ທີ່ໄດ້ ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງໂດຍກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້).

ຫຼັກຖານ #9: ການບູລະນະຮັກສາທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານອະນຸລັກ (HCVF) ບັນດາກິດຈະກຳສຳຫຼັບການຄຸ້ມຄອງປ່າທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານການອະນຸລັກ ກຕ້ອງຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມຄຸນຄ່າບັນດາດ້ານທີ່ໄດ້ກຳນົດປ່າດ້ານ ການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບປ່າທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານອະນຸລັກຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະ ນາໃນແນວທາງປ້ອງກັນລ່ວງໜ້າ.

ມາດຖານ 9.1 ການປະເມີນຜົນ ພາກສ່ວນກິດການ ພິຈາລະນາ ການປາກົດຂອງ ຄຸນຄ່າບັນດາດ້ານທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານອະນຸລັກຕ້ອງໃຫ້ສຳເລັດ, ແຜນສົມກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມລະອຽດໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

9.1.1 FMU ໄດ້ຮັບການປະເມີນຢ່າງພ້ອມຖ້ວນ (ໃນການປຶກສາຫາລືກັບອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕົວຢ່າງ: ອົງການອະນຸລັກ, ອົງການຄວບຄຸມ ແລະພາກສ່ວນ ອື່ນໆໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ) ແລະທາງ HCVF ໃດໜຶ່ງ ແລະລັກສະນະ ທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ ແລະ/ຫຼື ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ທາງວັດທະນະທຳໄດ້ ຮັບການກຳນົດ.

9.1.2 ຂັ້ນຕອນການປະເມີນໄດ້ຮັບການບັນທຶກເປັນເອກະສານ ແລະໄດ້ມີການຮັກສາ ບັນທຶກເລື່ອງການປຶກສາຫາລືແລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໄວ້.

9.1.3 ຖ້າມີ HCV ຢູ່, ການຄຸ້ມຄອງແມ່ນຄຸ້ມຄຸ້ມຄອບຄຸ້ມຄອບ ທີ່ສະນະຂອງການມີຢູ່ ແລະແຜນທີ່ມີຢູ່ນັ້ນບົ່ງບອກເຖິງພື້ນທີ່ປ່າ HCV ແລະປ່າສະຫງວນ ອື່ນໆ.

--	--	--	--

ມາດຖານ 9.2 ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນການຢັ້ງຢືນ ທີ່ໄດ້ປຶກສາຫາລື ຕ້ອງເປັນໃສ່ ຄຸນສົມບັດຂອງການອະນຸລັກ ແລະ ທາງເລືອກສໍາລັບການບຸລະນະຮັກສາໃນເຂດນັ້ນ..

ຕົວຊີ້ບອກ/ຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນ:

9.2.1 ເຈົ້າຂອງ/ຜູ້ຈັດການໄດ້ກໍານົດກົດເກນການຄຸ້ມຄອງທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບ HCVF ໃນການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕົວຢ່າງ ອົງການອະນຸລັກ, ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆໃນລະດັບ ຊາດ ແລະລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

9.2.2 ເມື່ອ HCVF ໄດ້ຮັບການກໍານົດ ກໍ່ບໍ່ສະນະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫຼື ວັດທະນະທຳຂອງມັນເອງແລ້ວ, ຄວນຈະມີການວິເຄາະ ແລະການຕັດສິນ ໃຈຮ່ວມກັນກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງ; ຄວນໄດ້ມີ ການດໍາເນີນຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອສ້າງຕັ້ງຂັ້ນຕົວກົງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ກັນກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ.

ມາດຖານ 9.3 ແຜນຈັດສັນຄອງຄວນລວມເອົາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການສະເພາະເພື່ອຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ/ຫຼື ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນສົມບັດຂອງການອະນຸລັກທີ່ນໍາໃຊ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງປ້ອງກັນລ່ວງໜ້າ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຈະສ້າງລວມຂອງແຜນຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຢ່າງເປີດເຜີຍ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

9.3.1 ແຜນການຄຸ້ມຄອງລະບົບ ກະສະນະຂອງ HCV ທີ່ໄດ້ກໍານົດ ແລະແຜນທີ່ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນເຂດທີ່ມີວິກິດ.

9.3.2 ແຜນການຄຸ້ມຄອງລະບົບ ມາດຕະການທີ່ຮັບປະກັນການດູແລຮັກສາ ແລະ/ຫຼື ການ ປັບປຸງ ກະສະນະຂອງ HCV ທີ່ນໍາໃຊ້ໄດ້.

9.3.3 ບົດສັງລວມແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປີດເຜີຍສູ່ສັງຄົມໄດ້ແມ່ນມີຢູ່ ຕາມຂໍ້ທີ່ 7.5. ແລະປະກອບມີມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກໍານົດອອກ ເພື່ອ ປັບປຸງ ກະສະນະຂອງ HCV ທີ່ໄດ້ກໍານົດ.

ມາດຖານ 9.4 ຕ້ອງດໍາເນີນການຕິດຕາມກວດກາປະຈໍາປີ ເພື່ອປະເມີນປະສິດທິຜົນ ຂອງມາດຕະການທີ່ນໍາໃຊ້ ເພື່ອຮັກສາຫຼື ເສີມຂະຫຍາຍ ຄຸນສົມບັດຂອງການອະນຸລັກທີ່ນໍາໃຊ້.

ຕົວຊີ້ບອກ:

9.4.1 ຕົວຊີ້ບອກ ແລະຄວາມຖີ່ຂອງການຕິດຕາມໄດ້ຮັບການກໍານົດໃນການປຶກສາ ຫາລືກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕົວຢ່າງ ອົງການອະນຸລັກ, ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນລະດັບຊາດ ແລະລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຕິດຕາມປະສິດທິພາບຂອງມາດຕະການແຕ່ລະອັນທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໄວ້ໃນ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ (SLIMF: ອ້າງອີງເຖິງຕົວຊີ້ບອກ 8.2.4–8.2.6).

--	--	--	--

9.4.2 ບັນທຶກການຕິດຕາມໄດ້ຖືກແກ້ບຮັກສາໄວ້ ແລະໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງບັນທຶກຄຸນນະພາບໃນອະນາຄົດ.

--	--	--	--

- d) ສົ່ງເຫຼືອ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກການດຳເນີນການບູກຄົນ ແລະ ການຂາດຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແລະ ໄດ້ພັດທະນາ
- e) ໄປເປັນເຂດສະຫງວນຕາມແຄມນໍ້າ.

- 10.2.3 ທັງການອອກແບບການກຳນົດບ່ອນທີ່ໄປ ແລະ ຢູ່ພາຍໃນຂອງການບູກຄົນ ນັ້ນປະສົມກົມກວົກບໍ່ສະພາບພູມສັນຖານຂອງພື້ນທີ່.
- 10.2.4 ແຜນການບູກຄົນຂອງ FMU ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ (ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ).

ມາດຖານ 10.3 ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນອົງປະກອບຂອງປ່າບູກ ແມ່ນຕ້ອງການທີ່ສຸດ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມໝັ້ນຄົງທາງເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ນິເວດວິທະຍາ. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດັ່ງກ່າວອາດລວມເອົາຂະໜາດ ແລະ ການກະຈາຍແບ່ງໄວ້ຂອງເຂດຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ພາຍໃນ ທັດສະນີຍະພາບຕ່າງໆ, ອົງປະກອບຂອງຊະນິດພັນທາງຈຳນວນ ແລະ ທາງພັນທຸກຳ, ໂຄງສ້າງ ແລະ ຂັ້ນອາຍຸ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

- 10.3.1 ການຄຸ້ມຄອງການບູກຄົນ ກໍ່ສ້າງ ແລະ/ຫຼື ບັບປຸງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານສະພາບພື້ນທີ່ ໂດຍການບໍ່ປ່ຽນແປງຂະໜາດແປງ ແລະ ການກະຈາຍຂອງພວກມັນ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ.
- 10.3.2 ການຄຸ້ມຄອງເຮັດໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຊະນິດແນວພັນຂອງຕົ້ນໄມ້ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດ ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆ.
- 10.3.3 ບໍ່ນຳໃຊ້ໄດ້ກັບການດຳເນີນການຂອງ SLIMF: ຢ່າງໜ້ອຍສຸດ 20% ຂອງການບູກຄົນ ປະກອບໄປດ້ວຍພືດປະສົມ, ນອກຈາກກວ່າມັນກົງກັບຮູບແບບການແຈກຢາຍຕາມທຳມະຊາດສຳລັບຊະນິດພັນທີ່ຢູ່ໃນພາກພື້ນທີ່ໜ້າເປັນຫວ່າງ.
- 10.3.4 ມີເອກະສານການຈັດປະເພດດິນບໍ່ໄມ້ ແລະ ໄດ້ເຮັດເປັນແຜນທີ່ໄວ້ພາຍໃຕ້ຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມ.
- 10.3.5 ມີການອອກແບບການບູກຄົນ ຢູ່ ແລະ ມັນໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍອົງການທີ່ມີອຳນາດຖ້າຫາກກົດໝາຍຕ້ອງການໃຫ້ມີເຊັ່ນນັ້ນ.

ມາດຖານ

10.4 ການຄັດເລືອກຊະນິດພັນທີ່ຈະປູກຕ້ອງຊີ້ນຳຄວາມເໝາະສົມຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ. ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການອະນຸລັກ ຊີວະນາໆພັນ, ການບູກຄົນຊະນິດພັນພື້ນເມືອງ ແລະ ການຟື້ນຟູລູ້ບຸນເວດວິທະຍາທີ່ເຊື່ອມໂຊມ ແມ່ນເໝາະສົມກວ່າຊະນິດພັນຕ່າງໆ. ຊະນິດພັນຕ່າງໆ, ເຊິ່ງຈະນຳໃຊ້ເມື່ອຄຸ້ມຄອງ ມີບຸນຄ່າຂອງມັນ ກວ່າຊະນິດພັນເມືອງ, ຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາຢ່າງລະມັດລະວັງ ເພື່ອກວດກາເບິ່ງການຕາຍທີ່ຜິດປົກກະຕິ, ພະຍາດ ຫຼື ການລະບາດຂອງແມງໄມ້ ແລະ ຜົນກະທົບທາງສະພາບແວດລ້ອມໃນທາງລົບ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

--	--	--	--

10.4.1 ມີການໃຫ້ເຫດຜົນອັນຊັດເຈນຕໍ່ກັບທາງເລືອກຂອງຊະນິດ ແລະປະເພດທີ່ໄດ້ເລືອກເພື່ອການປຸກ, ເຊິ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕາມຈຸດປະສົງຂອງການປຸກໄມ້, ແລະສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ທີ່ລະນຶກວ່າທຳອິດ ແລະດິນຢູ່ໃນບ່ອນປຸກໄມ້.

10.4.2 ຖ້າເລືອກຊະນິດຈາກຕ່າງຖິ່ນ, ແມ່ນໄດ້ມີການພິສູດການປະຕິບັດໃນລະດັບໃຫຍ່ກວ່າ.

10.4.3 ບໍ່ມີການການປຸກຊະນິດພັນທີ່ຈະເປັນການປຸກ, ກວ, ກພິດອື່ນ.

10.4.4 ມີຂະບວນການປະກອບເອກະສານເພື່ອຕິດຕາມການເຕີບໂຕຂອງຊະນິດມາຈາກຕ່າງຖິ່ນ ແລະຂະບວນການນັ້ນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10.4.5 ຄວນມີການເນັ້ນໜັກໃສ່ການປຸກ ແລະ/ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າແບບປະຍ, ກຊະນິດພັນບໍ່ໄມ້ທີ່ເປັນຂອງປະຈຳຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຖານ

10.5 ຕ້ອງແບ່ງສັດສ່ວນເຂດຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໃຫ້ສົມກັບຂະໜາດຂອງປ່າປຸກ ແລະ ພິຈາລະນາຕາມມາດຖານຂອງພາກພື້ນ ເພື່ອຜູ້ຜູ້ພູພື້ນທີ່ໃຫ້ຄຸ້ມຄວບປ່າທຳມະຊາດ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

10.5.1 ສັດສ່ວນທີ່ເໝາະສົມຂອງພື້ນທີ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໂດຍລວມ (ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນ 5 – 10 %) ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຜູ້ຜູ້ພູພື້ນບ່ອນນັ້ນໃຫ້ເປັນປ່າທຳມະຊາດ (SLIMF: ໄດ້ຮັບການເພີ່ມຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາການປຸກ ກໍ່ໃນບ່ອນທີ່ມີລັກສະນະການອະນຸລັກຢູ່).

10.5.2 ມີຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ຮັບເປັນເອກະສານໄວ້ (ຕາມທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄຸ້ມຄອງ) ສຳລັບພື້ນທີ່ຈະຮັບການຜູ້ຜູ້ເປັນປ່າທຳມະຊາດ ແລະມັນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10.5.3 ພື້ນທີ່ຈະຖືກຜູ້ຜູ້ເປັນປ່າທຳມະຊາດໄດ້ຮັບການປັກຫຼັກໝາຍຢູ່ໃນແຜນທີ່ ແລະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຢູ່ໃນເອກະສານການວາງແຜນການ.

ມາດຖານ 10.6 ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເພື່ອຮັກສາ ຫຼື ປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຊີວະພາບ. ຕົວຢ່າງ ແລະ ອັດຕາການຂຸດຄົ້ນ, ການປຸງລະບຸ ແລະ ການສ້າງທາງ, ແລະ ການເລືອກຊະນິດພື້ນບໍ່ຄວນສົ່ງຜົນໃຫ້ດິນເຊື້ອມໂຊມໃນໄລຍະຍາວ ຫຼື ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານນ້ຳ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ນ້ຳຫັ່ນເກຈາກສາຍນ້ຳທີ່ເຄີຍໄຫຼ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

10.6.1 ວິທີການເພື່ອປົກປ້ອງດິນ ແລະຊັບພະຍາກອນນ້ຳໄດ້ຮັບການວິວາຍລະອບດຸ່ງ ຊັດເຈນຢູ່ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ເອກະສານສະໜັບສະໜູນ.

10.6.2 ໄດ້ຮັບການແບບແຜນການ ແລະຂັ້ນຕອນດຳເນີນການຜູ້ຜູ້ເປັນປ່າທຳມະຊາດ ຄົ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດດິນປອກໄລ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ແລະເພື່ອ

--	--	--	--

ຮັບປະກັນໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວທ່ຽວ, ດາວເທົ່າທ່ຽວ ຈະເປັນໄປ
ໄດ້.

10.6.3 ບໍ່ມີຫຼັກຖານຂອງການເສື່ອມໂຊມຂອງບ່ອນນັ້ນຢູ່ໃນສະໜາມ.

10.6.4 ການປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານນໍ້າ
ແລະ/ຫຼື ບົນຮູບແບບການລະບາຍນໍ້າ.

ມາດຖານ 10.7 ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ
ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ພະຍາດ, ໄຟ ແລະ ການນຳພືດຄຸກຄາມເຂົ້າມາ.
ການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານຕ້ອງມີໃນແຜນຄຸ້ມຄອງ, ໂດຍອາໄສ
ການປ້ອງກັນ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມທາງຊີວະພາບ ຫຼາຍກວ່າຈະໃຊ້ປຸ້ຍ ແລະ
ຢາຂ້າສັດຕູພືດທາງເຄມີ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ພວກມັນໃນສ່ວນກໍາ
ການນຳໃຊ້ສານເຄມີໄດ້ສັງລວມໄວ້ ແລ້ວໃນມາດຖານ 6.6 ແລະ 6.7

ຕົວຊີ້ບອກ:

10.7.1 ໄດ້ມີການລະບຸ ຫຼັກການທາງດ້ານສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດຂອງບໍ່ໄມ້.

10.7.2 ຂະບວນການທີ່ໄດ້ບັນທຶກເປັນເອກະສານໄວ້ໃນເວີຂອງການຈັດການສັດຕູພືດ
ແບບປະສົມປະສານ, ລວມທັງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະເປັນການບຸກລຸກພືດອື່ນ
ພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຖືເປັນກົດໝາຍ ທີ່ການປ້ອງກັນ
ແລະຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10.7.3 ໄດ້ມີການປະເມີນຜົນຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ການຈັດການ ແລະການຄຸ້ມຄອງໄຟ,
ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນແລ້ວ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນການ ແລະອະປະກອນອື່ນ
ພ້ອມທັງ ກົນໄກປ້ອງກັນ ແລະການດັບໄຟປ່າແມ່ນກ່າວໄດ້ຮັບ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່.

10.7.4 ນະໂຍບາຍເພື່ອຫຼຸດການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ແລະປຸ້ຍ ລວມທັງການນຳໃຊ້ຢູ່
ໃນເຮືອນກໍາເປັນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຖານ 10.8 ການຕິດຕາມວຽກງານປູກ ທີ່ເໝາະສົມກັບຂະໜາດ ແລະ
ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການປະຕິບັດງານ,
ຕ້ອງລວມເອົາການປະເມີນຜົນຕໍ່ທາດແຮງຂອງຜົນກະທົບທາງສັງຄົມ ແລະ
ທາງນິເວດວິທະຍາໃນຂົງເຂດ ແລະ ນອກຂົງເຂດ, (ເຊັ່ນ: ການສືບພັນທຳມະຊາດ,
ຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ແລະ
ຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງທ້ອງຖິ່ນ),
ນອກຈາກນັ້ນ

ຍັງແມ່ນທາດແຮງທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ອົງປະກອບຕ່າງໆທີ່ເນັ້ນໜັກໃນຫຼັກການ
8.6 ແລະ 4. ບໍ່ຄວນປູກໄມ້ຊະນິດພືດໃດໜຶ່ງໃນເນື້ອທີ່
ຂະໜາດໃຫຍ່ ຈົນກວ່າການທົດລອງທາງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ/ຫຼື
ປະສົບການໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຊະນິດພືດເຫຼົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຮັບຕົວທາງນິເວດວິທະຍາໃນພື້ນທີ່ແລ້ວ, ບໍ່ໄດ້ຄຸກຄາມ (ແຜ່ກະຈາຍ),
ແລະບໍ່ມີຜົນກະທົບທາງນິເວດວິທະຍາທາງລົບ.
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ພິເສດຕໍ່ບັນຫາທາງສັງຄົມໃນການເຂົ້າໄປຄອບຄອງທີ່ດິນເພື່ອ
ອຸປະກູນ, ໂດຍສະເພາະການປົກປ້ອງສິດຂອງ ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ
ການເຂົ້າຫາທ້ອງຖິ່ນ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

--	--	--	--

- 10.8.1 ບໍ່ມີການປຸກໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆໃນຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກວ່າມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ກັບພື້ນທີ່ບົນພື້ນຖານຜົນການທົດລອງ ແລະປະສົບການ.
- 10.8.2 ບໍ່ມີການສ້າງສວນປຸກໄມ້ຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ມີລະບົບນິເວດອັນສໍາຄັນ ຫຼືອ່ອນໄຫວງ່າຍ; ພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນສູງ ຫຼືເປັນເອກະລັກສະເພາະ; ພື້ນທີ່ສະອະນຸລັກ ຫຼືສະຫງວນທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ ຫຼືບ່ອນທີ່ອາດຈະມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນໄພຕໍ່ກັບພື້ນທີ່ຮັບນໍ້າອັນສໍາຄັນ.
- 10.8.3 ການຕິດຕາມລວມມິທັງການປະເມີນກະທົບທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະສັງຄົມຂອງກິດຈະກຳການປຸກໄມ້ຢູ່ໃນ ແລະຢູ່ນອກພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ອາດຈະເປັນໄດ້ (ເບິ່ງໃນມາດຖານ 8.2 ເພີ່ມເຕີມ). (SLIMF: FME ຈະເຮັດເອກະສານຜົນກະທົບທາງລູກຄ້າສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະອອກແບບ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການເພື່ອກ່ຳວຖືຜົນກະທົບຕ່າງໆ).
- 10.8.4 ການຊື້ທີ່ດິນ ຫຼືການໃຊ້ເຊື້າທີ່ດິນເພື່ອການສ້າງສວນປຸກໄມ້ ບໍ່ມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນໄພຕໍ່ກັບຊຸມຊົນ ແລະ/ຫຼືການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໂດຍຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຈະບໍ່ມີການປຸກໄມ້ຢູ່ໃນທີ່ດິນບ່ອນທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີການມອບຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະສິດການນໍາໃຊ້.

ມາດຖານ

10.9 ການສ້າງສວນປຸກໄມ້ເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ຫັນປ່ຽນຈາກປ່າທໍາມະຊາດຫຼັງຈາກ ເດືອນພະຈິກ 1994, ຕາມບົກກະຕິແລ້ວ ຈະບໍ່ມີເງື່ອນໄຂສໍາຫຼັບການຢັ້ງຢືນ. ອາດສະນູມັດການຢັ້ງຢືນໄດ້ ໃນກໍລະນີມີຫຼັກຖານພົງພໍເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ອົງກອນຢັ້ງຢືນໂດຍທີ່ວ່າຜູ້ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ/ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົດຊອບໂດຍກົງຫຼືໂດຍອ້ອມຕໍ່ການຫັນປ່ຽນເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຊີ້ບອກ:

10.9.1 ມີເອກະສານເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ບໍ່ມີການປຸກໄມ້ຢູ່ໃນທີ່ດິນຫັນປ່ຽນມາຈາກປ່າທໍາມະຊາດ ຫຼັງຈາກວັນທີ 1 ພະຈິກ 1994 (ແຕ່ໃຫ້ເບິ່ງໃນຂໍ້ທີ 6.10 ແລະ 0.9), ນອກຈາກວ່າມີຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນທີ່ເຈົ້າຂອງ ແລະຜູ້ຈັດການປະຈຸບັນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົດຊອບໂດຍທາງກົງ ຫຼືທາງອ້ອມຕໍ່ການຫັນປ່ຽນນັ້ນ.

--	--	--	--

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ປະມວນຄຳສັບ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ

- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່ (1997)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກະສິກຳ (1998)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ (2003 - ພາຍໃຕ້ ການແກ້ໄຂ)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນພາຍໃນ (2004)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ (2004)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການ ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ (2005)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບ່າໄມ້ (2007 - ພາຍໃຕ້ ການແກ້ໄຂ)
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ 2012
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນ
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ພາສີ
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສ່ວຍສາອາກອນ
- ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3: ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ ສັດຕະຍາບັນ

ສົນທິສັນຍາ
C5 ສົນທິສັນຍາ (ອ, ດສາຫະກຳ) ຍ, ກຕ ັ າສ, ດ, 1919
C6 ສົນທິສັນຍາ (ອ, ດສາຫະກຳ) ການເຮັດວຽກກາງຄືນຂອງຄົນໜຸ່ມ, ມ, 1919
C14 ສົນທິສັນຍາ (ອ, ດສາຫະກຳ) ການພັກປະຈຳອາທິດ, 1921
C27 ສົນທິສັນຍາການໝາຍນຳໜັກ (ສິ່ງຂອງຂົນສົ່ງໂດຍທາງກຳ ປັ່ນ), 1929
C29 ສົນທິສັນຍາແຮງງານທີ່ ມີການບັງຄັບ, 1930
C45 ສົນທິສັນຍາການເຮັດວຽກໃຕ້ດິນ (ຜູ້ ຍິງ), 1935
C80 ສົນທິສັນຍາການດັດແກ້ ບັນດາມາດຕາສ, ດທ້າຍ, 1946
C81 ສົນທິສັນຍາການກວດກາແຮງງານ, 1947
C100 ສົນທິສັນຍາການໃຫ້ ຄ່າຈ້າງເທົ່າທັງມັນ, 1951
C111 ສົນທິສັນຍາການຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ (ການຈ້າງງານ ແລະ ອາຊີບ, 1958

C116 ສົນທິສັນຍາການດັດແກ້ບັນດາມາດຕາສຸດທ້າຍ, 1961
C120 ສົນທິສັນຍາສຸຂະອະນາໄມ (ການຄ້າແລະຫ້ອງການ), 1964
C123 ສົນທິສັນຍາອາຍ, ຕໍ່າສຸດ (ວົບກໃຕ້ດິນ), 1965
C124 ສົນທິສັນຍາການກວດທາງດ້ານການແພດຂອງຄົນໜຸ່ມ (ວົບກໃຕ້ດິນ), 1965
C138 ສົນທິສັນຍາອາຍ, ຕໍ່າສຸດ, 1973
C144 ສົນທິສັນຍາການປຶກສາຫາລືສາມຝ່າຍ (ມາດຕະຖານແຮງງານສາກົນ), 1976
C155 ສົນທິສັນຍາຄວາມປອດໄພທາງດ້ານອາຊີບແລະສຸຂະພາບ, 1981
C182 ສົນທິສັນຍາຮູບແບບການໃຊ້ແຮງງານເດັກຮ້າຍແຮງ, 1999
ສົນທິສັນຍາການຄ້າສາກົນກ່ຽວກັບບັນດາສິນຄ້າແລະພັດທະນາສູນພັນ
ສົນທິສັນຍາກ່ຽວກັບພັນທຸມທຸກຊະນິດຄວາມສາມາດໃນສາກົນໂດຍສະເພາະເປັນແຫຼ່ງທຶນຢູ່ອາໄສຂອງນັກນໍ້າ
ສົນທິສັນຍາອົງການຈັດຕັ້ງແຮງງານສາກົນ (ຈົນບໍ່ໄດ້ລົງລາຍເຊັນແຕ້ມ)
ຂໍ້ຕົກລົງສັນຍາໄມເຂດຮອນຊຸມສາກົນ
ສະຫະພັນສາກົນເພື່ອການປົກປ້ອງພືດແນວພັນໄຫວ ສົນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດດ້ານການເປັນທະເລຊາຍ
ສົນທິສັນຍາການປົນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນກອບຂອງສະຫະປະຊາຊາດ
ສົນທິສັນຍາຊີວະນາໆພັນ
ສົນທິສັນຍາວິນາຍໃນການປົກປ້ອງຊີວິດໃນຊຸນ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4: ບັນຊີຂອງຊະນິດໃກ້ຈະສູນພັນ

ບັນຊີຂອງສັດປ່າທົ່ວໆກໍຄື, ກຸ່ມຢູ່ໃນສປປລາວສາມາດເປັນໄດ້ຢູ່ໃນຕົວເຊື້ອມຕໍ່ໄປນີ້ຄື:

<http://www.iucnredlist.org>

--	--	--	--